

Den Europæiske Unions Tidende

L 296

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

7. november 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2013 af 6. november 2013 om godkendelse af et præparat af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 som tilsætningsstof til foder til kalve til opdræt og om ændring af forordning (EF) nr. 1288/2004 (indehaver af godkendelsen er Lactosan GmbH & CoKG) ⁽¹⁾ 1
 - ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1102/2013 af 6. november 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93 for så vidt angår oprindelsesreglerne i forbindelse med den generelle præferenceordning for at tage hensyn til den særlige situation i Guatemala, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU 4
 - ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1103/2013 af 6. november 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 185/2010 for så vidt angår anerkendelse af sikkerhedsnormer i tredjelande som tilsvarende ⁽¹⁾ 6
 - ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1104/2013 af 6. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter («Basterdsuiker»/»Basterdsuicker«/»Basterdsuijcker«/»Basterdsuijker«/»Basterd« / »Basterdsuiker«/»Basterdsuicker«/»Basterdsuijcker«/»Basterdsuijker«/»Basterd«/»Bastert«/»Bastertsuiker« (GTS)) 8
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2013 af 6. november 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv 2013/51/Euratom af 22. oktober 2013 om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand 12

AFGØRELSER

2013/638/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 12. august 2013 om væsentlige krav til radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) (meddelt under nummer C(2013) 5185)..... 22

2013/639/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 6. november 2013 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Folkerepublikken Kina 24

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 522/12/KOL af 19. december 2012 om 87. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 25
- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 309/13/KOL af 16. juli 2013 om EØS-lovgivningens forenelighed med foranstaltninger truffet af Norge i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) 51

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2012 af 25. juni 2012 om gennemførelse af artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 753/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, grupper, virksomheder og enheder på baggrund af situationen i Afghanistan (EUT L 165 af 26.6.2012) ... 56
- ★ Berigtigelse til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/334/FUSP af 25. juni 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/486/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, grupper, virksomheder og enheder på baggrund af situationen i Afghanistan (EUT L 165 af 26.6.2012) 56

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1101/2013

af 6. november 2013

om godkendelse af et præparat af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 som tilsætningsstof til foder til kalve til opdræt og om ændring af forordning (EF) nr. 1288/2004 (indehaver af godkendelsen er Lactosan GmbH & CoKG)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af sådanne godkendelser. Forordningens artikel 10 indeholder bestemmelser om en ny vurdering af tilsætningsstoffer, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF⁽²⁾.
- (2) Et præparat af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 blev i overensstemmelse med direktiv 70/524/EØF godkendt som fodertilsætningsstof uden tidsbegrænsning til kalve ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1288/2004⁽³⁾. Præparatet blev derpå opført i registret over fodertilsætningsstoffer som et eksisterende produkt, jf. artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1831/2003.

- (3) Der er indgivet en ansøgning om en ny vurdering af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 som tilsætningsstof til foder til kalve til opdræt i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1831/2003 sammenholdt med artikel 7 i samme forordning med en anmodning om, at tilsætningsstoffet klassificeres i tilsætningsstofkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer«. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (4) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 13. marts 2013⁽⁴⁾, at præparatet af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 under de forslåede betingelser for anvendelse ikke har skadelige virkninger på dyrs eller forbrugeres sundhed eller på miljøet, og at det kan forbedre de zootekniske egenskaber hos mældyrerne. Autoriteten har ligeledes gennemgået den rapport om analysemetoden for fodertilsætningsstoffet i foder, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Som følge af at der gives en ny godkendelse i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003, bør bestemmelserne vedrørende *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133 i forordning (EF) nr. 1288/2004 udgå. Forordning (EF) nr. 1288/2004 bør derfor ændres.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1288/2004 af 14. juli 2004 om permanent tilladelse til visse tilsætningsstoffer og foreløbig tilladelse til en ny anvendelse af et tilsætningsstof, der allerede er tilladt i foderstoffer (EUT L 243 af 15.7.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2013; 11(4):3175.

- (7) Da der ikke er sikkerhedsgrunde, som kræver øjeblikkelig anvendelse af ændringerne af betingelserne for godkendelsen, bør der indrømmes en overgangsperiode, så berørte parter kan forberede sig på at opfylde de nye krav i godkendelsen.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstoffkategorien »zootekniske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »tarmflorastabilisatorer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

Artikel 2

I bilag I til forordning (EF) nr. 1288/2004 udgår bestemmelserne om E 1706, *Enterococcus faecium* DSM 7134 og *Lactobacillus rhamnosus* DSM 7133.

Artikel 3

Det i bilaget opførte præparat og foder, der indeholder præparatet, som produceres og mærkes før den 27. maj 2014 i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse før den 27. november 2013, kan fortsat markedsføres og anvendes, indtil de eksisterende lagre er opbrugt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

BILAG

Tilsætningsstof- fets identifi- kationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse og analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimums- alder	Minimum- sindhold	Maksimum- sindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
						CFU/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 % eller mælkeerstatning			
Kategori: zootekniske tilsætningsstoffer. Funktionel gruppe: tarmflorastabilisatorer									
4b1706	Lactosan GmbH & Co KG	<i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 DSM 7133 <i>Lactobacillus rhamnosus</i>	<p>Tilsætningsstoffets sammensætning</p> <p>Præparat af:</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134, der indeholder mindst 7×10^9 CFU/g tilsætningsstof og</p> <p><i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133:</p> <p>3×10^9 CFU/g tilsætningsstof</p> <p>(forhold 7:3) fast form</p> <p>Aktivstoffets karakteristika</p> <p>Levedygtige celler af:</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 og <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133</p> <p>Analysemetode ⁽¹⁾</p> <p>Tælling af:</p> <p><i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134: pladespredning under anvendelse af galdeesculinazidagar (EN 15788)</p> <p><i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133: pladespred- ning under anvendelse af MRS-agar (EN 15787)</p> <p>Identifikation af <i>Enterococcus faecium</i> DSM 7134 og <i>Lactobacillus rhamnosus</i> DSM 7133: PFG-elek- troforese (pulsed field gel electrophoresis).</p>	Kalve til opdræt	4 måneder	1×10^9	—	<p>1. I brugsvejledningen for tilsætningsstoffet og forblandingen angives oplagringsbetingelserne og pelleteringsstabilitet.</p> <p>2. Sikkerhedsforanstaltninger: Det anbefales at bruge åndedrætsværn og hand- sker under håndteringen.</p>	27. november 2023

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på hjemmesiden for referencelaboratoriet for fodertilsætningsstoffer: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1102/2013

af 6. november 2013

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93 for så vidt angår oprindelsesreglerne i forbindelse med den generelle præferenceordning for at tage hensyn til den særlige situation i Guatemala, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, særlig artikel 247,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾, særlig artikel 89, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 ⁽³⁾ indrømmede Kommissionen Guatemala en undtagelse fra de oprindelsesregler, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2454/93, så visse fiskevarer, der er fremstillet i Guatemala af fisk uden oprindelsesstatus, betragtes som fremstillet af fisk med oprindelse i Guatemala. Denne undtagelse udløb den 30. juni 2013.

(2) Ved brev af 27. maj 2013 anmodede Guatemala om en forlængelse af undtagelsen. Anmodningen drejer sig om en forlængelse til den 31. december 2013 med hensyn til 987,5 tons kogte, frosne og vakuumpakkede tunfiskefileter (såkaldte »loins«) henhørende under KN-kode 1604 14 16. Ved breve af 17. og 29. juli 2013 indsendte Guatemala yderligere oplysninger som støtte for sin anmodning.

(3) Det fremgår af anmodningen, at tidsrummet for fravigelsen var utilstrækkeligt til, at Guatemala kunne sikre tilstrækkelige strømme af tunfisk med oprindelsesstatus til landet.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 af 8. november 2012 om en undtagelse fra forordning (EØF) nr. 2454/93 for så vidt angår oprindelsesreglerne i forbindelse med den generelle præferenceordning for at tage hensyn til den særlige situation i Guatemala, når det gælder eksport af visse fiskevarer til EU (EUT L 310 af 9.11.2012, s. 28).

(4) En forlængelse af undtagelsen er derfor nødvendig for at give Guatemala tilstrækkelig tid til at forberede sin fiskeriforarbejdningssektor til at overholde reglerne for opnåelse af præferenceoprindelse for fisk.

(5) For at sikre, at den midlertidige undtagelse begrænses til den tid, det vil tage Guatemala at overholde reglerne for opnåelse af præferenceoprindelse for tunfiskefileter, bør undtagelsen indrømmes fra den 1. juli 2013 til den 31. december 2013.

(6) For at sikre en løbende eksport af fisk, der er berettiget til præferencetoldbehandling, fra Guatemala til EU bør undtagelsen indrømmes med tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2013.

(7) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Undtagelsen i artikel 1 finder anvendelse på tunfiskefileter, der eksporteres fra Guatemala og angives til fri omsætning i EU i perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013 eller indtil datoen for Guatemalas midlertidige anvendelse af associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika, hvis denne dato kommer først, og op til de mængder, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.»

2) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1044/2012 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

*BILAG**»BILAG*

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Perioder	Mængde (tons netto)
09.1627	ex 1604 14 16	Kogte, frosne og vakuumpakkede tunfiskefileter (såkaldte »loins«)	1.1.2012 til 31.12.2012	1 975 tons
09.1627	ex 1604 14 16	Kogte, frosne og vakuumpakkede tunfiskefileter (såkaldte »loins«)	1.1.2013 til 30.6.2013	987,5 tons
09.1627	ex 1604 14 16	Kogte, frosne og vakuumpakkede tunfiskefileter (såkaldte »loins«)	1.7.2013 til 31.12.2013	987,5 tons«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1103/2013**af 6. november 2013****om ændring af forordning (EU) nr. 185/2010 for så vidt angår anerkendelse af sikkerhedsnormer i tredjelande som tilsvarende****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 272/2009 af 2. april 2009 om supplerung af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed som fastlagt i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 ⁽²⁾ anerkender Kommissionen tredjelandes luftfartssikkerhedsnormer som tilsvarende, forudsat at kriterierne i nævnte forordning er overholdt.
- (2) Kommissionen har verificeret, at Vagar lufthavn i Færøerne og Kangerlussuaq lufthavn i Grønland opfylder kriterierne i afsnit E i bilaget til forordning (EF) nr. 272/2009.

- (3) Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2010 ⁽³⁾ indeholder i bilaget en liste over de tredjelande, som følger sikkerhedsnormer, der er anerkendt som ækvivalente med de fælles grundlæggende normer, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 272/2009.

- (4) Forordning (EU) nr. 185/2010 bør derfor ændres.

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Civil Luftfartssikkerhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EU) nr. 185/2010 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand⁽¹⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ EUT L 91 af 3.4.2009, s. 7.⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2010 af 4. marts 2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed (EUT L 55 af 5.3.2010, s. 1).

BILAG

Bilaget til forordning (EU) nr. 185/2010 ændres som følger:

1) I kapitel 3, tillæg 3-B, indsættes følgende:

»Vagar lufthavn i Færøerne

Kangerlussuaq lufthavn i Grønland«

2) I kapitel 4, tillæg 4-B, indsættes følgende:

»Vagar lufthavn i Færøerne

Kangerlussuaq lufthavn i Grønland«

3) I kapitel 5, tillæg 5-A, indsættes følgende:

»Vagar lufthavn i Færøerne

Kangerlussuaq lufthavn i Grønland«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1104/2013

af 6. november 2013

om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter
(»Basterdsuiker«/»Basterdsuicker«/»Basterdsuijcker«/»Basterdsuijker«/»Basterd« / »Basterdsuiker«/
»Basterdsuicker«/»Basterdsuijcker«/»Basterdsuijker«/»Basterd«/»Bastert«/»Bastertsuiker« (GTS))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 trådte i kraft den 3. januar 2013. Den ophævede og erstattede Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer⁽²⁾.

(2) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006, blev Nederlandenes anmodning om registrering af betegnelsen »Basterdsuiker« / »Basterd-

suicker« / »Basterdsuijcker« / »Basterdsuijker« / »Basterd« / »Basterdsuiker« / »Basterdsuicker« / »Basterdsuijcker« / »Basterdsuijker« / »Basterd« / »Bastert« / »Bastertsuiker« offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

(3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 509/2006, bør betegnelsen »Basterdsuiker« / »Basterdsuicker« / »Basterdsuijcker« / »Basterdsuijker« / »Basterd« / »Basterdsuiker« / »Basterdsuicker« / »Basterdsuijcker« / »Basterdsuijker« / »Basterd« / »Bastert« / »Bastertsuiker« derfor registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 363 af 23.11.2012, s. 8.

BILAG

Landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i bilag I, del II, til forordning (EU) nr. 1151/2012:

Kategori 2.3. — Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, samt konfekturvarer

NEDERLANDENE

Basterdsuiker/Basterdsuicker/Basterdsuijcker/Basterdsuijker/Basterd/Bastærdsuiker/Bastardsuicker/Bastardsuijcker/
Bastardsuijker/Bastard/Bastert/Bastertsuiker (GTS)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1105/2013**af 6. november 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	40,5
	MA	42,3
	MK	40,5
	ZZ	41,1
0707 00 05	AL	46,6
	EG	177,3
	MK	69,6
	TR	146,7
	ZZ	110,1
0709 93 10	AL	48,7
	MA	82,6
	TR	151,9
	ZZ	94,4
0805 20 10	AU	136,9
	MA	82,9
	ZA	153,1
	ZZ	124,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	123,5
	SZ	55,7
	TR	74,2
	UY	92,8
	ZA	132,7
	ZZ	95,8
0805 50 10	TR	77,6
	ZA	54,2
	ZZ	65,9
0806 10 10	BR	237,2
	PE	270,1
	TR	164,5
	ZZ	223,9
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	141,4
	US	132,4
	ZA	148,0
0808 30 90	ZZ	139,7
	CN	72,8
	TR	118,4
	ZZ	95,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2013/51/EURATOM

af 22. oktober 2013

om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31 og 32,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen udarbejdet efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, jf. artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Indtagelsen af vand er en af de måder, hvorpå radioaktive stoffer optages i det menneskelige legeme. Ifølge Rådets direktiv 96/29/Euratom ⁽²⁾, skal praksis, der indebærer en risiko for ioniserende stråling, og som bidrager til befolkningens samlede stråling holdes på et så lavt niveau, som det med rimelighed er muligt.

(2) I lyset af hvor stor betydning drikkevandskvaliteten har for menneskers sundhed, er det nødvendigt på fælles-

skabsplan at fastsætte kvalitetskrav, som har en indikatorfunktion, og det må kontrolleres, at disse krav opfyldes.

(3) Rådets direktiv 98/83/EF ⁽³⁾ fastsætter indikatorparametre i bilag I, del C, vedrørende radioaktive stoffer og de hertil hørende kontrolbestemmelser i bilag II dertil. Men disse parametre falder ind under anvendelsesområdet for de grundlæggende normer, som er fastlagt i artikel 30 i Euratomtraktaten.

(4) Kravene til kontrol af radioaktive stoffer i drikkevand bør derfor vedtages i specifik lovgivning, som sikrer ensartethed, sammenhæng og nøjagtighed i lovgivningen om strålingsbeskyttelse inden for rammerne af Euratomtraktaten.

(5) Da Fællesskabet er kompetent til at vedtage de grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, går bestemmelserne i dette direktiv forud for bestemmelserne i direktiv 98/83/EF, hvad angår krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand.

(6) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis udelukker den omstændighed, at Fællesskabet i medfør af Euratomtraktatens artikel 2, litra b), har til opgave at indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af arbejdstagernes og befolkningens sundhed, ikke, medmindre det er udtrykkeligt angivet i normerne, at en medlemsstat indfører strengere beskyttelsesnormer. Eftersom dette direktiv fastsætter minimumsregler, bør medlemsstaterne frit kunne vedtage eller opretholde strengere foranstaltninger på det område, der er omfattet af dette direktiv, uden at det berører varernes frie bevægelighed i det indre marked, således som det er fastlagt i Domstolens retspraksis.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 122.

⁽²⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

- (7) Parameterværdier bør ikke betragtes som grænseværdier. Såfremt kontrollen af drikkevand viser, at en parameterværdi overskrides, bør den pågældende medlemsstat overveje, om dette indebærer en sundhedsfare for mennesker, som kræver indgriben, og bør om nødvendigt træffe udbedrende foranstaltninger for at bringe vandets kvalitet op på et niveau, der opfylder kravene om beskyttelse af menneskers sundhed ud fra et strålingsbeskyttelsessynspunkt.
- (8) Kontrollen med drikkevand, som aftappes på flasker eller beholdere med henblik på salg, bortset fra naturligt mineralvand, med henblik på at verificere, at koncentrationerne af radioaktive stoffer overholder de parameterværdier, som er fastsat ved dette direktiv, bør udføres efter principperne om risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (HACCP), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 ⁽¹⁾, og uden at dette indskrænker principperne om offentlig kontrol i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽²⁾.
- (9) Befolkningen bør i tilstrækkeligt omfang og på passende vis informeres om drikkevandets kvalitet.
- (10) Det er nødvendigt at udelukke naturligt mineralvand og vand, som er et lægemiddel, fra dette direktivs anvendelsesområde, da der er opstillet særlige regler for disse vandtyper i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽⁴⁾.
- (11) Medlemsstaterne bør opstille kontrolprogrammer til at efterprøve, om drikkevandet opfylder kravene i dette direktiv.
- (12) De metoder, der anvendes til analyse af drikkevandets kvalitet, bør sikre, at de opnåede resultater er pålidelige og sammenlignelige.
- (13) Under hensyntagen til de store geografiske variationer i den naturlige forekomst af radon har Kommissionen vedtaget henstilling 2001/928/Euratom ⁽⁵⁾, som omhandler drikkevands kvalitet med hensyn til radon og langlivede henfaldsprodukter fra radon. Det er hensigtsmæssigt at lade disse radionuklider være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
- (14) Med henblik på at opretholde drikkevands høje kvalitet som følge af dets betydning for menneskers sundhed er det nødvendigt at bilag II og III ajourføres regelmæssigt på baggrund af den tekniske og videnskabelige udvikling.
- (15) Selv om det er op til medlemsstaterne at fastlægge hyppigheden for prøveudtagning og analyse af drikkevand aftappet på flasker eller i anden emballage med henblik på salg, rådes de medlemsstater, der skal kontrollere drikkevand for radon eller tritium eller fastsætte den indikative dosis, til at udføre prøveudtagning og analyse mindst én gang årligt —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand. Det fastsætter parameterværdier og hyppighed og metoder til brug ved kontrol af radioaktive stoffer.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »drikkevand«:
- alle former for vand, der enten ubehandlet eller efter behandling er beregnet til drikkebrug, madlavning, fødevaretilberedning eller andre husholdningsformål, uanset vandets oprindelse, og uanset om det leveres gennem distributionsnet, fra tankvogn/tankskib eller i flasker eller anden emballage

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand (EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

⁽⁵⁾ Kommissionens henstilling 2001/928/Euratom af 20. december 2001 om beskyttelse af befolkningen mod eksponering for radon i drikkevandsforsyninger (EUT L 344 af 28.12.2001, s. 85).

- b) alle former for vand, der anvendes i levnedsmiddelvirksomheder til fremstilling, behandling, konservering eller markedsføring af produkter eller stoffer bestemt til konsum, medmindre de nationale kompetente myndigheder har fastslået, at vandets kvalitet ikke kan påvirke det færdige levnedsmiddels sundhedsmæssige kvalitet
- 2) »radioaktivt stof«: ethvert stof, som indeholder en eller flere radionuklider, hvis aktivitet eller koncentration for så vidt angår strålingsbeskyttelse ikke kan lades ude af betragtning
- 3) »indikativ dosis«: den akkumulerede effektive dosis for et års indtagelse, der er resultatet af alle de radionuklider, hvis tilstedeværelse er påvist i en drikkevandforsyning, af naturlig og kunstig oprindelse, bortset fra tritium, 40K, radon og kortlivede henfaldsprodukter fra radon
- 4) »parameterværdi«: den værdi af radioaktive stoffer i drikkevand, hvorover medlemsstaterne skal vurdere, om forekomsten af radioaktive stoffer i drikkevand indebærer nogen sundhedsfare for mennesker, som kræver indgriben, og om nødvendigt skal træffe udbedrende foranstaltninger for at bringe vandets kvalitet op på et niveau, der opfylder kravene om beskyttelse af menneskers sundhed ud fra et strålingsbeskyttelsessynspunkt.

Artikel 3

Anvendelsesområde og undtagelser

1. Dette direktiv finder anvendelse på drikkevand.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) naturligt mineralvand, der anerkendes som sådant af de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med direktiv 2009/54/EF
 - b) vand, som er et lægemiddel i henhold til direktiv 2001/83/EF.
3. Medlemsstaterne kan undtage følgende fra dette direktiv:
 - a) vand, der udelukkende er beregnet til formål, for hvilke myndighederne har fastslået, at vandets kvalitet hverken direkte eller indirekte har indflydelse på den berørte befolknings sundhed

- b) drikkevand fra en individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ pr. dag, eller som forsyner færre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

4. Medlemsstater, som gør brug af undtagelserne i stk. 3, litra b), sørger for

- a) at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand
- b) når kvaliteten af dette vand har vist sig at indebære en potentiel fare for menneskers sundhed, straks at give den berørte befolkning passende vejledning.

Artikel 4

Generelle forpligtelser

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 96/29/Euratom⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at opstille et passende kontrolprogram for drikkevand, som kan sikre, at, såfremt de parameterværdier, der er fastsat i overensstemmelse med dette direktiv, overskrides:

- a) skal det vurderes, om denne overskridelse indebærer nogen sundhedsfare for mennesker, som kræver indgriben, og
- b) træffes der om nødvendigt udbedrende foranstaltninger for at bringe vandets kvalitet op på et niveau, der opfylder kravene om beskyttelse af menneskers sundhed ud fra et strålingsbeskyttelsessynspunkt.

Artikel 5

Parameterværdier og steder, hvor kravene skal overholdes

1. Medlemsstaterne fastsætter parameterværdier med henblik på kontrollen af radioaktive stoffer i drikkevand i overensstemmelse med bilag I.
2. Når kontrollen af drikkevand foregår i overensstemmelse med kravene i bilag II i dette direktiv, skal det sted, hvor kravene skal overholdes, være:

- a) for vand, der leveres gennem distributionsnet, det sted, hvor det tappes fra vandhaner, hvorfra der normalt tappes vand

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

- b) for vand, der leveres fra en tankvogn/et tankskib, det sted, hvor det tappes fra tankvognen/tankskibet
- c) for vand aftappet på flasker eller i anden emballage med henblik på salg, det sted, hvor vandet aftappes på flaske eller i anden emballage
- d) for vand til brug i en levnedsmiddelvirksomhed, det sted, hvor vandet bruges i virksomheden.

3. Definitionen i stk. 2, litra a), af de steder, hvor kravene skal overholdes, berører ikke valget af prøveudtagningssted, som kan være et hvilket som helst sted inden for forsyningsområdet eller fra behandlingsanlægget, forudsat at der ikke er nogen uønsket ændring af koncentrationen mellem prøveudtagningsstedet og det sted, hvor kravene skal overholdes.

Artikel 6

Kontrol og analyse

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontrollen af radioaktive stoffer i drikkevand foregår i overensstemmelse med de kontrolstrategier og -hyppigheder, der er fastlagt i bilag II, for at verificere, om koncentrationerne af radioaktive stoffer overholder de parameterværdier, der er fastlagt i henhold til artikel 5, stk. 1.

Medlemsstaterne sikrer, at kontrollen foretages, for at sikre, at de fremkomne målte værdier er repræsentative for kvaliteten af det vand, der forbruges i løbet af hele året. For vand aftappet på flasker eller i anden emballage med henblik på salg skal kontrollen udføres, uden at dette indskrænker principperne om risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (HACCP), jf. forordning (EF) nr. 852/2004 eller principperne om offentlig kontrol i forordning (EF) nr. 882/2004.

2. Der foretages kontrol af indikativ dosis, og de analytiske ydeevnekarakteristika skal være i overensstemmelse med kravene i bilag III.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle laboratorier, der analyserer prøver, anvender en analytisk kvalitetskontrolordning, der kontrolleres af en uafhængig organisation, som er godkendt af den kompetente myndighed med henblik herpå.

Artikel 7

Udbedrende foranstaltninger og underretning af befolkningen

1. Medlemsstaterne sørger for, at der ved ethvert tilfælde af manglende overholdelse af en parameterværdi, der er fastlagt i henhold til artikel 5, stk. 1, straks foretages en undersøgelse med henblik på at påvise årsagen hertil.

2. I tilfælde af manglende overholdelse af en parameterværdi vurderer medlemsstaten, om den manglende overholdelse indebærer en sundhedsfare for mennesker, som kræver indgriben.

3. Hvis der er en sådan fare som omhandlet i stk. 2, skal medlemsstaten:

- a) træffe udbedrende foranstaltninger med henblik på at opfylde kravene om beskyttelse af menneskers sundhed ud fra et strålingsbeskyttelsessynspunkt, og
- b) sikre, at den berørte del af befolkningen
 - i) underrettes om risikoen og de udbedrende foranstaltninger, der er truffet, og
 - ii) vejledes om yderligere sikkerhedsforanstaltninger, der kan være nødvendige for at beskytte menneskers sundhed mod radioaktive stoffer.

Artikel 8

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 28. november 2015. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 22. oktober 2013.

På Rådets vegne

L. LINKEVIČIUS

Formand

BILAG I

PARAMETERVÆRDIER FOR RADON, TRITIUM OG INDIKATIV DOSIS FOR DRILKEVAND

Parameter	Parameter værdi	Enhed	Noter
Radon	100	Bq/l	(Note 1)
Tritium	100	Bq/l	(Note 2)
Indikativ dosis	0,10	mSv	

Note 1:

- a) Medlemsstaterne kan fastsætte et niveau for radon, som det anses for uhensigtsmæssigt at overskride, og hvorunder beskyttelsesoptimering bør fortsætte, uden at det går ud over vandforsyningen på nationalt eller regionalt plan. Det niveau, som en medlemsstat har fastsat, kan være højere end 100 Bq/l, men lavere end 1 000 Bq/l. Medlemsstaterne kan for at forenkle den nationale lovgivning vælge at tilpasse parameter værdien til dette niveau.
- b) Udbedrende foranstaltninger anses under alle omstændigheder for berettigede af strålingsbeskyttelsesmæssige årsager, når radonkoncentrationerne overstiger 1 000 Bq/l.

Note 2: Høje tritiumniveauer kan betyde forekomst af andre kunstige radionuklider. Hvis tritiumkoncentrationen overskrider sin parameter værdi, kræves der en analyse af forekomsten af andre kunstige radionuklider.

BILAG II

KONTROL AF RADIOAKTIVE STOFFER**1. Generelle principper og kontrolhyppighed**

Alle parametre, for hvilke der fastsættes parameterværdier i henhold til artikel 5, stk. 1, underkastes kontrol. Der skal imidlertid ikke kræves kontrol af et specifikt parameter, såfremt en kompetent myndighed kan fastslå, at det for en periode, som de fastlægger, er usandsynligt, at en bestemt parameter forekommer i en bestemt drikkevandsforsyning i koncentrationer, som kan overskride den pågældende parameterværdi.

Ved naturligt forekommende radionuklider og når tidligere resultater har vist, at koncentrationen af radionuklider er stabil, fastsætter medlemsstaten, uanset minimumskravene til prøveudtagning i punkt 6, hyppigheden under hensyn til sundhedsfaren for mennesker. En medlemsstat behøver ikke at kontrollere drikkevand for radon eller tritium eller at fastsætte den indikative dosis, når den på grundlag af repræsentative undersøgelser, kontroldata eller andre pålidelige oplysninger har sikkerhed for, at radonniveauet, tritiumniveauet eller niveauet for den beregnede indikative dosis vil forblive under de respektive parameterværdier, der er anført i bilag I. I så fald underretter medlemsstaten Kommissionen om grundene til sin afgørelse og forelægger Kommissionen den fornødne dokumentation til støtte for afgørelsen, herunder resultaterne af udførte undersøgelser og kontroller. I denne forbindelse finder bestemmelserne om minimumskravene til prøveudtagning og analyse i punkt 6 i nærværende bilag ikke anvendelse.

2. Radon

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages repræsentative undersøgelser for at fastslå omfanget og karakteren af sandsynlig eksponering for radon i drikkevand fra forskellige typer af grundvandskilder og brønde i forskellige geologiske områder. Undersøgelserne udformes, så de tilgrundlægger parametre, og navnlig områdets geologi og hydrologi, bjergarternes eller jordens radioaktivitet og brøndens type, kan kortlægges og senere anvendes til at målrette yderligere foranstaltninger mod områder med sandsynlighed for høj eksponering. Der foretages kontrol af radonkoncentrationerne, når der på grundlag af resultaterne af repræsentative undersøgelser eller andre pålidelige oplysninger er grund til at antage, at parameterværdien, som fastsat i henhold til artikel 5, stk. 1, er overskredet.

3. Tritium

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages kontrol af drikkevand for tritium, når der er en menneskeskabt tritiumkilde eller andre kunstige radionuklider inden for afvandsingsområdet, og det ikke på grundlag af andre kontrolprogrammer eller undersøgelser kan vises, at tritiumniveauet ligger under den parameterværdi, der fremgår af bilag I. Hvis der kræves kontrol for tritium, skal den foregå med den hyppighed, der er angivet i tabellen i punkt 6 i nærværende bilag. Hvis tritiumkoncentrationen overskrider sin parameterværdi, kræves der en undersøgelse af forekomsten af andre kunstige radionuklider.

4. Indikativ dosis

Der foretages kontrol af drikkevand for indikativ dosis, når der findes en kilde til kunstig eller øget naturlig radioaktivitet, og det ikke på grundlag af andre repræsentative kontrolprogrammer eller andre undersøgelser kan påvises, at niveauet for indikativ dosis ligger under parameterværdi, der fremgår af bilag I. Hvis det er påkrævet med kontrol af niveauerne af kunstige radionuklider, skal den foregå med den hyppighed, der er angivet i tabellen i punkt 6 i nærværende bilag. Hvis der kræves kontrol af niveauerne af naturlige radionuklider, skal hver medlemsstat fastlægge hyppigheden af kontrollen af enten total alfaaktivitet, total betaaktivitet eller de enkelte naturligt forekommende radionuklider afhængigt af den screeningstrategi, som medlemsstaten har valgt (i henhold til bilag III). Kontrolhyppigheden kan variere fra en enkelt kontrolmåling op til de hyppigheder, der er angivet i tabellen i punkt 6 i nærværende bilag. I tilfælde, hvor der kun kræves en enkelt kontrol for naturlig radioaktivitet, skal der foretages en ny kontrol, hvis der sker ændring i tilførslen, der måtte påvirke koncentrationerne af radionuklider i drikkevandet.

5. Vandbehandling

Hvis der er foretaget behandling for at mindske radionuklidniveauet i drikkevand, skal der for at sikre denne behandlings fortsatte effektivitet foretages kontrol med en hyppighed, som angivet i tabellen i punkt 6.

6. Mindste hyppighed for prøveudtagning og analyse

Mindste hyppighed for prøveudtagning og analyse af drikkevand, som leveres gennem et distributionsnet eller fra en tankvogn/et tankskib, eller som anvendes i en levnedsmiddelvirksomhed er angivet i følgende tabel:

Tabel

Mindste hyppighed for prøveudtagning og analyse af drikkevand, som leveres gennem et distributionsnet eller fra en tankvogn/et tankskib, eller som anvendes i en levnedsmiddelvirksomhed

Distribueret eller produceret vandmængde pr. dag inden for et forsyningsområde (Note 1 og 2) m ³	Antal prøver pr. År (Note 3 og 4)
mængde ≤ 100	(Note 5)
100 < mængde ≤ 1 000	1
1 000 < mængde ≤ 10 000	1 + 1 for hver påbegyndt 3 300 m ³ /dag af den samlede mængde
10 000 < mængde ≤ 100 000	3 + 1 for hver påbegyndt 10 000 m ³ /dag af den samlede mængde
mængde > 100 000	10 + 1 for hver påbegyndt 25 000 m ³ /dag af den samlede mængde

Note 1: Et forsyningsområde er et geografisk afgrænset område, inden for hvilket drikkevandet kommer fra en eller flere kilder, og inden for hvilket vandkvaliteten kan anses for at være tilnærmelsesvis ensartet.

Note 2: Mængderne beregnes som gennemsnit over et kalenderår. Medlemsstaterne kan anvende antallet af indbyggere i et forsyningsområde i stedet for vandmængden til at bestemme den mindste hyppighed, idet det antages, at vandforbruget er 200 l pr. dag pr. indbygger.

Note 3: Antallet af prøver skal så vidt muligt fordeles ensartet med hensyn til tid og sted.

Note 4: I tilfælde af tilbagevendende kortvarig vandforsyning fra tankvogn/tankskib fastsætter den pågældende medlemsstat kontrolhyppigheden.

Note 5: Hyppigheden fastsættes af den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne fastlægger hyppigheden for prøveudtagning af drikkevand aftappet på flasker eller i anden emballage med henblik på salg. I den forbindelse kan medlemsstaterne tage hensyn til den producerede mængde vand.

7. Beregning af gennemsnit

Hvis en parameterværdi er overskredet i en bestemt prøve, fastlægger medlemsstaterne, hvor mange nye prøveudtagninger der er nødvendige for at sikre, at de målte værdier er repræsentative for en gennemsnitlig aktivitetskoncentration for et helt år.

BILAG III

KONTROL AF INDIKATIV DOSIS OG ANALYTISKE KVALITETSKRAV

1. Kontrol af overholdelse af indikativ dosis

Medlemsstaterne kan anvende forskellige pålidelige screeningstrategier til at angive tilstedeværelsen af radioaktivitet i drikkevand. Disse strategier kan omfatte screening for visse radionuklider eller screening for en enkelt radionuklid eller screening for total alfaaktivitet eller total betaaktivitet.

a) Screening for visse radionuklider eller screening for en enkelt radionuklid

Hvis en af aktivitetskoncentrationerne overskrider 20 % af den tilsvarende afledte værdi, eller tritiumkoncentrationen overskrider sin parameterværdi, som fastsat i bilag I, kræves der en analyse af yderligere radionuklider. De radionuklider, der skal måles, fastlægges af medlemsstaterne under hensyntagen til alle relevante oplysninger om mulige radioaktivitetskilder.

b) Screeningstrategier for total alfaaktivitet og total betaaktivitet

Medlemsstaterne kan anvende screeningstrategier for total alfaaktivitet og total betaaktivitet ⁽¹⁾ til kontrol af indikatoren for parameterværdien for indikativ dosis.

Til dette formål fastsættes der screeningniveauer for total alfaaktivitet eller total betaaktivitet. Det anbefalede screeningniveau for total alfaaktivitet er 0,1 Bq/l. Det anbefalede screeningniveau for total betaaktivitet er 1,0 Bq/l.

Hvis den totale alfaaktivitet og den totale betaaktivitet ligger under henholdsvis 0,1 Bq/l og 1,0 Bq/l, kan medlemsstaten antage, at indikativ dosis ligger under parameterværdien på 0,1 mSv, og at der ikke er behov for radiologiske undersøgelser, medmindre det vides fra andre informationskilder, at der forekommer specifikke radionuklider i vandet, som risikerer at forårsage en indikativ dosis på over 0,1 mSv.

Hvis den totale alfaaktivitet overstiger 0,1 Bq/l, eller den totale betaaktivitet overstiger 1,0 Bq/l, kræves der en analyse af de specifikke radionuklider.

Medlemsstaterne kan fastsætte alternative screeningniveauer for total alfaaktivitet og total betaaktivitet, når de kan godtgøre, at de alternative niveauer overholder en indikativ dosis på 0,1 mSv.

De radionuklider, der skal måles, fastlægges af medlemsstaterne under hensyntagen til alle relevante oplysninger om mulige radioaktivitetskilder. Eftersom høje tritiumniveauer kan betyde tilstedeværelse af andre kunstige radionuklider, bør tritium, total alfaaktivitet og total betaaktivitet måles i samme prøve.

2. Beregning af indikativ dosis

Den indikative dosis beregnes ud fra de målte radionuklidkoncentrationer og dosiskoefficienterne for voksne, der er fastlagt i bilag III, tabel A, i direktiv 96/29/Euratom, eller nyere information, der er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaten, på grundlag af det årlige indtag af vand (730 l for voksne). Hvis nedenstående formel er opfyldt, kan medlemsstaterne antage, at den indikative dosis ligger under parameterværdien på 0,1 mSv, og yderligere undersøgelser er ikke påkrævet:

$$\sum_{i=1}^n \frac{C_i(\text{obs})}{C_i(\text{der})} \leq 1$$

hvor

$C_i(\text{obs})$ = observeret koncentration af radionuklid i

$C_i(\text{der})$ = afledt koncentration af radionuklid i

n = antal påviste radionuklider.

⁽¹⁾ Når det er relevant, kan total betaaktivitet erstattes af restbetaaktivitet, efter at aktivitetskoncentrationen af K-40 er trukket fra.

Afledte koncentrationer for radioaktivitet i drikkevand ⁽¹⁾

Oprindelse	Nuklid	Afledt koncentration
Naturlig	U-238 ⁽²⁾	3,0 Bq/l
	U-234 ⁽²⁾	2,8 Bq/l
	Ra-226	0,5 Bq/l
	Ra-228	0,2 Bq/l
	Pb-210	0,2 Bq/l
	Po-210	0,1 Bq/l
Kunstig	C-14	240 Bq/l
	Sr-90	4,9 Bq/l
	Pu-239/Pu-240	0,6 Bq/l
	Am-241	0,7 Bq/l
	Co-60	40 Bq/l
	Cs-134	7,2 Bq/l
	Cs-137	11 Bq/l
	I-131	6,2 Bq/l

⁽¹⁾ Denne tabel indeholder værdier for de mest almindelige naturlige og kunstige radionuklider. Det er præcise værdier beregnet for en dosis på 0,1 mSv og et årligt indtag på 730 l ved anvendelse af dosiskoefficienterne, der er fastlagt i bilag III, tabel A, i direktiv 96/29/Euratom. På samme grundlag kan der beregnes afledte koncentrationer for andre radionuklider, og værdierne kan ajourføres på grundlag af nyere information, der er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaten.

⁽²⁾ Denne tabel tager kun højde for urans radiologiske egenskaber, ikke for dets kemiske toksicitet.

3. Kvalitetskrav og analysemetoder

For følgende parametre og radionuklider skal den anvendte analysemetode mindst kunne måle aktivitetskoncentrationer med en detektionsgrænse som angivet nedenfor:

Parametre og radionuklider	Detektionsgrænse (Note 1, 2)	Noter
Tritium	10 Bq/l	Note 3
Radon	10 Bq/l	Note 3
Total alfaaktivitet	0,04 Bq/l	Note 4
Total betaaktivitet	0,4 Bq/l	Note 4
U-238	0,02 Bq/l	
U-234	0,02 Bq/l	

Parametre og radionuklider	Detektionsgrænse (Note 1, 2)	Noter
Ra-226	0,04 Bq/l	
Ra-228	0,02 Bq/l	Note 5
Pb-210	0,02 Bq/l	
Po-210	0,01 Bq/l	
C-14	20 Bq/l	
Sr-90	0,4 Bq/l	
Pu-239/Pu-240	0,04 Bq/l	
Am-241	0,06 Bq/l	
Co-60	0,5 Bq/l	
Cs-134	0,5 Bq/l	
Cs-137	0,5 Bq/l	
I-131	0,5 Bq/l	

Note 1: Detektionsgrænsen beregnes efter ISO-standard 11929: Determination of the characteristic limits (decision threshold, detection limit and limits of the confidence interval) for measurements of ionizing radiation Fundamentals and application, med sandsynlighed for fejl af 1. og 2. slags på hver 0,05.

Note 2: Måleusikkerhed skal beregnes og anmeldes som fuldstændige standardusikkerheder eller som ekspanderede standardusikkerheder med en ekspansionsfaktor på 1,96 ifølge ISO's Guide for the Expression of Uncertainty in Measurement.

Note 3: Detektionsgrænsen for tritium og for radon er 10 % af dets parameterværdi på 100 Bq/l.

Note 4: Detektionsgrænsen for total alfaaktivitet og total betaaktivitet er 40 % af screeningværdierne på henholdsvis 0,1 og 1,0 Bq/l.

Note 5: Denne detektionsgrænse gælder kun ved indledende screening for indikativ dosis for en ny vandkilde. Hvis indledende kontrol viser, at det ikke er plausibelt, at Ra-228 overskrider 20 % af den afledte koncentration, kan detektionsgrænsen forhøjes til 0,08 Bq/l for specifikke rutinemålinger af nukliden Ra-228, indtil der kræves en efterfølgende ny kontrol.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 12. august 2013

om væsentlige krav til radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS)

(meddelt under nummer C(2013) 5185)

(2013/638/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, litra e), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En række medlemsstater har gennemført eller har til hensigt at gennemføre fælles sikkerhedsprincipper og -regler for radioudstyr på skibe, der ikke er omfattet af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen) fra 1974 (i det følgende benævnt »ikke-SOLAS-skibe«).
- (2) Harmoniseringen af radiotjenester skal bidrage til, at ikke-SOLAS-skibe kan navigere mere sikkert, navnlig i nødstilfælde og under dårlige vejrforhold.
- (3) MSC-cirkulære nr. 803 om ikke-SOLAS-skibes deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) og resolution MSC.131(75) fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) opfordrer staterne til at anvende retningslinjerne for ikke-SOLAS-skibes deltagelse i GMDSS og henstiller til staterne at kræve, at visse faciliteter, der er nødvendige med henblik på deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem, installeres i radioudstyret på alle skibe.
- (4) Den Internationale Telekommunikationsunions radioreglement anviser bestemte frekvenser til brug for GMDSS. Alt radioudstyr, der anvendes på disse frekvenser, og som skal anvendes i nødsituationer, skal være kompatibelt

med den angivne anvendelse af disse frekvenser, og der skal være en rimelig sikkerhed for, at det vil fungere korrekt i nødsituationer.

- (5) Det er nødvendigt at gøre det klart, at Kommissionens beslutning 2004/71/EF af 4. september 2003 om grundlæggende krav til radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS)⁽²⁾, gælder for GMDSS-udstyr til anvendelse på alle ikke-SOLAS-skibe, der ikke er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe⁽³⁾.
- (6) Gennemførelsen af krav, som skal opfyldes af GMDSS-udstyr bestemt til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe, skal være konsekvent i alle medlemsstater og i overensstemmelse med relevante IMO-retningslinjer.
- (7) Da der skal foretages en række ændringer af beslutning 2004/71/EF, bør beslutningen af hensyn til klarheden erstattes.
- (8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Denne afgørelse anvendes på alt radioudstyr, der ikke falder ind under direktiv 96/98/EF, og som er bestemt til anvendelse på alle skibe, der ikke er omfattet af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS-konventionen) fra 1974 (i det følgende benævnt »ikke-SOLAS-skibe«), og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som fastsat i kapitel IV i SOLAS-konventionen, og som fungerer inden for rammerne af én af følgende tjenester:

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 54.

⁽³⁾ EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25.

a) den maritime mobile tjeneste som defineret i artikel 1.28 i radioreglementet fra Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU)

Artikel 3

Beslutning 2004/71/EF ophæves.

b) den maritime mobile satellittjeneste som defineret i artikel 1.29 i ITU's radioreglement.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 2

Med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF⁽¹⁾ skal radioudstyr konstrueres således, at det fungerer korrekt, når det udsættes for et maritimt miljø, opfylder alle GMDSS' operationelle krav, der gælder for ikke-SOLAS-skibe, i overensstemmelse med relevante bestemmelser fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og muliggør tydelig og pålidelig kommunikation med en høj grad af nøjagtighed for de analoge eller digitale kommunikationsforbindelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. august 2013.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

⁽¹⁾ EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 6. november 2013

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse sømløse rør af jern eller stål, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Folkerepublikken Kina

(2013/639/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

A. INDLEDNING

- (1) Den 16. februar 2013 indledte Europa-Kommissionen («Kommissionen») en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse sømløse rør af jern eller stål, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina») og offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾.
- (2) Proceduren blev indledt efter en klage indgivet af Defence Committee of the seamless pipes and tubes industry of the European Union («klageren»), der tegner sig for over 25 % af den samlede produktion i Unionen af visse sømløse rør af jern eller stål med en udvendig diameter på over 406,4 mm. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Kommissionen underrettede klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter i Kina, producenter i mulige referencelande, kendte importører, distributører og andre parter, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for Kina om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en mundtlig høring inden for fristen i indledningsmeddelelsen.
- (4) Klageren, andre EU-producenter, de eksporterende producenter i Kina, importører og distributører fremsatte deres synspunkter. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

B. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (5) Ved brev af 9. september 2013 til Kommissionen trak klageren sin klage tilbage.
- (6) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 1, kan en procedure afsluttes, hvis klagen trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.
- (7) Undersøgelsen frembragte ikke oplysninger, hvoraf det fremgik, at en sådan afslutning ikke ville være i Unionens interesse. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at denne procedure bør afsluttes. De interesserede parter blev underrettet herom og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.
- (8) Kommissionen konkluderer derfor, at antidumpingproceduren vedrørende importen til Unionen af visse sømløse rør af jern eller stål, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Kina, bør afsluttes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af sømløse rør af jern eller stål, undtagen af rustfrit stål, med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, med oprindelse i Kina, p.t. henhørende under KN-kode 7304 19 90, 7304 29 90, 7304 39 98 og 7304 59 99, afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 45 af 16.2.2013, s. 3.

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 522/12/KOL

af 19. december 2012

om 87. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

UNDER HENVISNING til aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 61 til 63 og protokol nr. 26 til aftalen,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 24,

UNDER HENVISNING til de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte, som Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal Tilsynsmyndigheden sætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte i kraft.

I henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal Tilsynsmyndigheden udstede meddelelser eller retningslinjer på områder, der er omhandlet i EØS-aftalen, hvis dette er udtrykkeligt fastsat i denne aftale eller i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, eller hvis Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt.

⁽¹⁾ »EØS-aftalen«.

⁽²⁾ »Aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽³⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen vedtaget og udstedt af Tilsynsmyndigheden den 19. januar 1994, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskaber Tidende* (EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1) og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1 (herefter benævnt »retningslinjerne for statsstøtte«). Den ajourførte udgave af retningslinjerne for statsstøtte er offentliggjort på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Den 22. maj 2012 vedtog Europa-Kommissionen en meddelelse om *Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012* ⁽⁴⁾.

Den meddelelse er også relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Der skal sikres en ensartet anvendelse af EØS-statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

I overensstemmelse med punkt II i afsnittet »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen skal Tilsynsmyndigheden efter samråd med Kommissionen vedtage retsakter svarende til de af Europa-Kommissionen vedtagne,

Europa-Kommissionen og EFTA-staterne er blevet konsulteret

VEDTAGET DENNE BESLUTNING:

Artikel 1

Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved indsættelse af et nyt kapitel om statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012. Det nye kapitel er knyttet som bilag til denne beslutning.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4).

Artikel 2

Kun den engelske udgave af denne beslutning er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2012.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Oda Helen SLETNES
Formand

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Medlem af kollegiet

BILAG

STØTTE SOM LED I ORDNINGEN FOR HANDEL MED KVOTER FOR DRIVHUSGASEMISSIONER EFTER 2012 ⁽¹⁾**STATSSTØTTEPOLITIK OG ETS-DIREKTIVET**

1. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 ⁽²⁾ blev der indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i EU (EU ETS), som ved direktiv 2009/29/EF ⁽³⁾ blev forbedret og udvidet med virkning fra 1. januar 2013. Direktiv 2003/87/EF, som ændret ⁽⁴⁾, benævnes i det følgende »ETS-direktivet«. Direktiv 2009/29/EF indgår i en lovgivningspakke, der omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer og fremme af vedvarende og CO₂-fattige energikilder. Pakken tager fortrinsvis sigte på at nå EU's overordnede miljømål, som består i at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % i forhold til 1990 og sikre, at vedvarende energikilder kommer til at udgøre 20 % af EU's samlede energiforbrug senest i 2020.
2. I ETS-direktivet er der fastsat følgende særlige og midlertidige foranstaltninger for visse virksomheder: støtte til kompensation for elprisforhøjelser, der skyldes indregning af de omkostninger ved drivhusgasemissioner, som EU ETS medfører (almindeligvis omtalt som »indirekte emissionsomkostninger«), investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til miljømæssig forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker), fakultative midlertidige gratiskvoter inden for el-sektoren i nogle EFTA-lande ⁽⁵⁾ og udelukkelse af visse små anlæg fra EU ETS, hvis nedbringelsen af drivhusgasemissionerne kan opnås uden for rammerne af EU ETS med lavere administrationsomkostninger.
3. De særlige og midlertidige foranstaltninger, der er fastsat som led i gennemførelsen af ETS-direktivet, indebærer statsstøtte, som omhandlet i artikel 61, stk. 1, i EØS-traktaten. I overensstemmelse med afsnit II i del 2 af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal medlemsstaterne anmelde statsstøtte til EFTA-Tilsynsmyndigheden, og de må ikke gennemføre støtteforanstaltningerne, før EFTA-Tilsynsmyndigheden har godkendt dem.
4. Af hensyn til gennemsigtigheden og den retlige sikkerhed indeholder disse retningslinjer en nærmere redegørelse for hvilke forenelighedskriterier, der skal gælde for disse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, som godkendt og udvidet ved direktiv 2009/29/EF.
5. I overensstemmelse med den afvejningstest, der er beskrevet i handlingsplanen for statsstøtte fra 2005 ⁽⁶⁾, er det statsstøttekontrollens vigtigste formål i forbindelse med gennemførelsen af EU ETS at sikre, dels at statsstøtteforanstaltningerne medfører en større nedbringelse af drivhusgasemissionerne, end det ville være tilfældet uden støtte, dels at støttens positive virkninger opvejer dens negative konkurrencefordrejende virkninger inden for det indre marked. Statsstøtten skal være nødvendig for at nå EU ETS' miljømål (støttens nødvendighed) og skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opnå den tilstræbte miljøbeskyttelse (støttens proportionalitet), uden at det medfører urimelige konkurrencefordrejninger eller påvirker samhandelen inden for det indre marked.

⁽¹⁾ Disse retningslinjer svarer til Europa-Kommissionens retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012, som blev vedtaget den 22.5.2012 (EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4). Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte offentliggøres på Tilsynsmyndighedens websted (<http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32). Direktivet er indarbejdet i punkt 21a i bilag XX til EØS-aftalen.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63). Direktivet er indarbejdet i punkt 21a i bilag XX til EØS-aftalen.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109).

⁽⁵⁾ I disse retningslinjer henviser termen »EFTA-landene« til Island, Liechtenstein og Norge, men ikke til Schweiz, som – selv om det er et EFTA-land – ikke er medlem af EØS.

⁽⁶⁾ Handlingsplan på statsstøtteområdet – Mindre og bedre målrettet statsstøtte: en reformplan for 2005-2009 (KOM(2005) 107 endelig af 7.6.2005).

6. Da de bestemmelser, der blev indført ved direktiv 2009/29/EF, skal gælde fra 1. januar 2013, kan statsstøtte ikke anses for nødvendig for at lette eventuelle byrder som følge af dette direktiv inden dette tidspunkt. De foranstaltninger, der er omfattet af disse retningslinjer, kan derfor kun godkendes i forbindelse med omkostninger, som påløber fra og med den 1. januar 2013, bortset fra støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion (i visse EFTA-lande), som på visse betingelser kan omfatte investeringer, der er foretaget fra den 25. juni 2009, og som er medtaget i den nationale plan.

1. SÆRLIGE FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF DISSE RETNINGSLINJER

1.1. **Støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)**

7. I henhold til ETS-direktivets artikel 10a, stk. 6, kan EFTA-lande yde statsstøtte til sektorer eller delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne i forbindelse med drivhusgasemissioner væltes over på elpriserne (i det følgende benævnt »indirekte emissionsomkostninger«) for at kompensere for disse omkostninger i overensstemmelse med statsstøttereglerne. I disse retningslinjer skal »CO₂-lækage« forstås som udsigterne til en stigning i de globale drivhusgasemissioner, når virksomhederne flytter produktionen til lande uden for EØS, fordi de ikke kan vælge omkostningsstigningerne som følge af EU ETS over på deres kunder uden derved at miste betydelige markedsandele.
8. Afværgelse af risikoen for CO₂-lækage tjener et miljømæssigt formål, da støtten tager sigte på at undgå en stigning i de globale drivhusgasemissioner på grund af udflytning af produktionen til lande uden for EØS, fordi der ikke foreligger en bindende international aftale om reduktion af drivhusgasemissioner. Samtidig kan støtte til indirekte emissionsomkostninger gøre EU ETS mindre effektiv. Hvis støtten ikke er ordentlig målrettet, fritager den støttemodtagerne for omkostningerne ved deres indirekte emissioner og begrænser dermed incitamentet til nedbringelse af emissionerne og til innovation inden for den pågældende sektor. Det betyder, at omkostningerne ved nedbringelse af emissionerne hovedsagelig skal afholdes af andre erhvervssektorer. Desuden kan en sådan statsstøtte medføre en betydelig forvrængning af konkurrencevilkårene inden for det indre marked, især når virksomheder i samme sektor behandles forskelligt i de forskellige EØS-lande som følge af forskelle i budgetrammerne. Disse retningslinjer skal derfor tage sigte på opfyldelse af følgende tre specifikke målsætninger: formindskelse af risikoen for CO₂-lækage, bevarelse af EU ETS-målsætningen om en omkostningseffektiv CO₂-reduktion og en begrænsning af konkurrencefordrejningerne inden for det indre marked til det mindst mulige.
9. I forbindelse med vedtagelsen af direktiv 2009/29/EF udstedte Kommissionen en erklæring ⁽⁷⁾ om de hovedprincipper, som den ville anvende i forbindelse med statsstøtte til indirekte emissionsomkostninger for at undgå urimelige konkurrencefordrejninger.
10. Kommissionen undersøgte på EU-plan, hvorvidt det er muligt for en sektor eller en delsektor at vælte indirekte emissionsomkostninger over på produktpriserne uden derved at miste betydelige markedsandele til mindre CO₂-effektive anlæg uden for EU.
11. Det maksimale støttebeløb, som medlemsstaterne kan yde, skal beregnes efter en formel, der tager hensyn til anlæggets referenceproduktion eller anlæggets reference-elforbrug som defineret i disse retningslinjer samt CO₂-emissionsfaktoren for elektricitet leveret af forbrændingsanlæg i forskellige geografiske områder. I forbindelse med elforsyningsaftaler, der ikke omfatter nogen CO₂-omkostninger, ydes der ingen statsstøtte. Denne formel sikrer, at støtten er proportional og fastholder incitamentet til effektivitet og til overgang fra »grå« til »grøn« elektricitet i overensstemmelse med betragtning 27 i direktiv 2009/29/EF.
12. For at mindske konkurrencefordrejningerne inden for det indre marked mest muligt og fastholde EU ETS-målsætningen om en omkostningseffektiv CO₂-reduktion må støtten ikke yde fuld kompensation for EUA-omkostningerne i elpriserne og skal gradvis nedbringes. Degressive støtteintensiteter er af grundlæggende betydning i forbindelse med statsstøtte for at undgå støtteafhængighed. Desuden vil degressive støtteintensiteter opretholde både de langsigtede incitamenter til fuldstændig internalisering af de eksterne miljøomkostninger og de kortsigtede incitamenter til et skifte til mindre CO₂-udledende elproduktionsteknologier, samtidig med at de understreger støttens midlertidige karakter og bidrager til overgangen til en lavemissionsøkonomi.

⁽⁷⁾ Bilag II til bilag 15713/1/08REV1 af 18. November 2008 (25.11) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0610&format=XML&language=EN>

1.2. Investeringsstøtte til højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til opsamling og lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker)

13. I overensstemmelse med Kommissionens erklæring til Det Europæiske Råd ⁽⁸⁾ vedrørende ETS-direktivets artikel 10, stk. 3, om anvendelsen af indtægterne fra auktionering af kvoter, kan EØS-landene anvende disse indtægter i perioden 2013-2016 som støtte til opførelse af højeffektive kraftværker, herunder nye kraftværker, der er klargjort til opsamling og lagring af CO₂ (CCS-parate kraftværker). Dog skal EØS-landene i henhold til artikel 33 i Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid ⁽⁹⁾ sikre, at operatører af fyringsanlæg med en nominal effekt på over 300 MW har vurderet, om visse betingelser er opfyldt, nemlig om der er passende lagringslokaliteter til rådighed, om det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet, og om det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling. Hvis vurderingen er positiv, skal der afsættes tilstrækkelig plads på anlægget til det nødvendige udstyr til opsamling og komprimering af CO₂ ⁽¹⁰⁾.
14. Denne støtte skal søge at øge miljøbeskyttelsen og dermed føre til lavere CO₂-emissioner sammenholdt med den nyeste teknologi og rette op på markedssvigt ved at påvirke miljøbeskyttelsen væsentligt. Støtten skal være nødvendig, have tilskyndelsesvirkning og være proportional. Støtte til CCS-implementering, opsamling og lagring af CO₂ falder ikke ind under disse retningslinjer og vurderes allerede efter andre eksisterende statsstøtteregler, navnlig retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽¹¹⁾.
15. Af hensyn til støttens proportionalitet skal de maksimale støtteintensiteter variere afhængigt af det nye kraftværks bidrag til øget miljøbeskyttelse og reduktion af CO₂-emissionerne (ETS-direktivets målsætning). Nye kraftværker, der begynder at gennemføre en hel CCS-kæde (dvs. etablering og faktisk påbegyndelse af opsamling, transport og lagring af CO₂) inden 2020, skal derfor belønnes i forhold til nye CCS-parate kraftværker, som ikke påbegynder CCS-implementeringen inden 2020. Når man betragter to tilsvarende projekter vedrørende nye CCS-parate kraftværker, skal de tilladte maksimale støtteintensiteter desuden være højere for projekter, der vælges ved et konkurrencepræget udbud på grundlag af klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, hvilket i praksis vil sikre, at støtten begrænses til det nødvendige minimum og fremmer konkurrencen på markedet for elproduktion. Under sådanne omstændigheder kan det antages, at de respektive bud afspejler alle de fordele, som den supplerende investering vil kunne medføre.

1.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion

16. I henhold til ETS-direktivets artikel 10c kan EØS-lande, som opfylder visse betingelser med hensyn til sammenkobling af deres nationale elnet eller andelen af fossile brændsler i deres elproduktion og BNP pr. capita i forhold til EU-gennemsnittet, midlertidigt fravige princippet om auktionering af alle kvoter og tildele elproduktionsanlæg, der var i drift senest den 31. december 2008, eller elproduktionsanlæg, for hvilke investeringsprocessen med henblik på modernisering var fysisk iværksat senest den 31. december 2008, gratiskvoter. Til gengæld for muligheden for at tildele elproduktionsanlæg gratiskvoter skal de pågældende EØS-lande fremlægge en national investeringsplan («national plan»), der omfatter de investeringer, som modtagere af gratiskvoter eller andre operatører foretager i renovering og opgradering af infrastrukturen, i rene teknologier og i diversificering af deres energimiks og forsyningskilder.
17. Denne undtagelse fra princippet om auktionering af alle kvoter gennem tildeling af midlertidige gratiskvoter indebærer statsstøtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, fordi EØS-landene går glip af indtægter ved at tildele gratiskvoter og giver elproducenterne en selektiv fordel. Elproducenterne konkurrerer måske med elproducenter i andre EØS-lande, hvilket kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for det indre marked. Der er også tale om statsstøtte i forbindelse med de investeringer, som modtagere af gratiskvoter gennemfører med lavere omkostninger.

1.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS

18. I henhold til ETS-direktivets artikel 27 kan EØS-landene udelukke små anlæg og hospitaler fra EU ETS, hvis de er underlagt foranstaltninger, der medfører en tilsvarende reduktion af drivhusgasemissionerne. EØS-landene kan foreslå foranstaltninger for små anlæg og hospitaler, der vil medføre et bidrag til emissionsreduktionerne, som svarer til det, der opnås gennem EU ETS. Muligheden for at udelukke små anlæg og hospitaler fra EU ETS tager sigte på at opnå den størst mulige gevinst i form af reducerede administrationsomkostninger for hvert ton CO₂-ækvivalent, der udelukkes fra ETS.

⁽⁸⁾ Tillæg til »I/A«-note fra Rådets Generalsekretariat til COREPER/RÅDET 8033/09 ADD 1 REV 1 af 31. March 2009

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114). Direktivet er indarbejdet i punkt 1a, 1f, 1i, 13ca, 19a, 21at og 32c i bilag XX til EØS-aftalen.

⁽¹⁰⁾ Se fodnote 9.

⁽¹¹⁾ EUT L 144 af 10.6.2010, s. 1, EØS-tillæg nr. 29 af 10.6.2010, s. 1. Dette kapitel svarer til Europa-Kommissionens EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1).

19. Udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS kan indebære statsstøtte. EØS-landene har vide skønsbeføjelser til at afgøre, om de vil udelukke små anlæg fra EU ETS og i så fald, hvilke typer de vil udelukke, og hvilke typer foranstaltninger de vil kræve. Det kan derfor ikke udelukkes, at de foranstaltninger, som EØS-landene træffer, kan medføre en økonomisk fordel for små anlæg eller hospitaler, der er udelukket fra EU ETS, og at denne fordel vil kunne fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for det indre marked.

2. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

2.1. Retningslinjernes anvendelsesområde

20. Disse retningslinjer finder kun anvendelse på de specifikke støtteforanstaltninger, der er fastsat som led i gennemførelsen af ETS-direktivet. Kapitlet i retningslinjerne for statsstøtte vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹²⁾ gælder ikke for disse foranstaltninger.

2.2. Definitioner

21. Ved anvendelsen af disse retningslinjer gælder definitionerne i tillæg I.

3. FORENELIGE STØTTEFORANSTALTNINGER I HENHOLD TIL EØS-AFTALENS 61, STK. 3

22. Statsstøtte kan betragtes som forenelig med det indre marked som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), hvis den medfører øget miljøbeskyttelse (nedbringelse af drivhusgasemissionerne) uden at ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Når EFTA-Tilsynsmyndigheden vurderer en støtteforanstaltnings forenelighed, afvejer den foranstaltningens positive virkninger med hensyn til opfyldelse af et mål i den fælles interesse og dens potentielle negative virkninger i form af fordrejning af samhandels- og konkurrencevilkårene. Støtteordningers varighed må derfor ikke strække sig ud over disse retningslinjers gyldighedsperiode. Dette påvirker ikke et EFTA-lands mulighed for at genanmelde en foranstaltning, som strækker sig ud over den tidsfrist, der er fastsat i EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse om godkendelse af støtteordningen.

3.1. Støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)

23. For sektorer og delsektorer, der er anført i tillæg II, vil støtte til kompensation for omkostninger ved EU ETS, der opstår fra den 1. januar 2013, og som på grund af gennemførelsen af ETS-direktivet væltes over på elpriserne, blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at betingelserne i dette afsnit er opfyldt.

Støttens formål og nødvendighed

24. Ved anvendelsen af disse retningslinjer er det støttens formål at forhindre en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at EUA-omkostninger væltes over på støttemodtagerens elpriser, hvis støttemodtagerens konkurrenter uden for EU ikke står over for tilsvarende CO₂-omkostninger i deres elpriser, og støttemodtageren ikke kan vælte disse omkostninger over på produktpriserne uden at miste betydelige markedsandele.

25. I forbindelse med disse retningslinjer kan der kun foreligge en betydelig risiko for CO₂-lækage, hvis støttemodtageren er aktiv i en sektor eller delsektor, der er anført i tillæg II.

Maksimal støtteintensitet

26. Støtteintensiteten må ikke overstige 85 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2013, 2014 og 2015, 80 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2016, 2017 og 2018, og 75 % af de støtteberettigede omkostninger, der opstår i 2019 og 2020.

Beregning af det maksimale støttebeløb

27. Den maksimale støtte, der kan ydes pr. produktionsanlæg inden for de sektorer og delsektorer, som er anført i tillæg II, skal beregnes efter følgende formel:

⁽¹²⁾ EUT L 144 af 10.6.2010, s. 1, EØS-tillæg nr. 29 af 10.6.2010, s. 1. Dette kapitel svarer til Europa-Kommissionens EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1).

- a) Når de effektivitetsbenchmarks for elforbruget, der er anført i tillæg III, kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t, til følgende:

$$A_{\max t} = A_i \cdot C_t \cdot P_{t-1} \cdot E \cdot BO$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t, udtrykt som en brøkdelt (f.eks. 0,8), C_t er den gældende CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminsprisen i år t-1 (EUR/t CO₂), E er det gældende produktspecifikke effektivitetsbenchmarks for elforbruget, jf. tillæg III, og BO er referenceproduktionen. Disse begreber defineres i tillæg I.

- b) Når de effektivitetsbenchmarks for elforbruget, der er anført i tillæg III, ikke kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t, til følgende:

$$A_{\max t} = A_i \cdot C_t \cdot P_{t-1} \cdot EF \cdot BEC$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t, udtrykt som en brøkdelt (f.eks. 0,8), C_t er den gældende CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminsprisen i år t-1 (EUR/tCO₂), EF er reserveeffektivitetsbenchmarket for elforbruget, og BEC er reference-elforbruget (MWh). Disse begreber defineres i tillæg I.

28. Hvis et anlæg fremstiller produkter, for hvilke der anvendes et effektivitetsbenchmark for elforbruget som anført i tillæg III, og produkter, for hvilke der anvendes et reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget, skal elforbruget for hvert produkt fordeles på grundlag af produktionen (i ton) af hvert enkelt produkt.
29. Hvis et anlæg fremstiller produkter, der er støtteberettigede (dvs. at de falder ind under de støtteberettigede sektorer eller delsektorer i tillæg II), og produkter, der ikke er støtteberettigede, beregnes maksimumstøtten kun for de støtteberettigede produkter.
30. Støtten kan udbetales til modtageren i det år, hvor omkostningerne opstår, eller i det følgende år. Hvis støtten udbetales i det år, hvor omkostningerne opstår, skal der foreligge en mekanisme til efterfølgende justering af udbetalingen, for at sikre, at støtte, der eventuelt er betalt for meget, tilbagebetales inden den 1. juli i det følgende år.

Tilskyndelsesvirkning

31. Kravet om tilskyndelsesvirkning formodes at være efterkommet, hvis samtlige betingelser i afsnit 3.1 er opfyldt.

3.2. Investeringsstøtte til nye højeffektive kraftværker, herunder nye CCS-parate kraftværker

32. Investeringsstøtte, der ydes til nye højeffektive kraftværker mellem 1. januar 2013 og 31. december 2016, betragtes som forenelig med det indre marked som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at betingelserne i dette afsnit er opfyldt.
33. Der kan kun ydes investeringsstøtte til nye højeffektive kraftværker, hvis hver af følgende betingelser er opfyldt:
- a) det nye højeffektive kraftværk overskrider den harmoniserede referenceværdi for effektiviteten, der er anført i bilag I til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/877/EU af 19. december 2011 om fastsættelse af harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF⁽¹³⁾, eller den gældende relevante referenceværdi for effektiviteten på støttetidspunktet. Nye højeffektive kraftværker, som blot opfylder disse referenceværdier for effektiviteten, er ikke støtteberettigede, og
- b) den støttetildelende myndighed træffer afgørelse om godkendelse mellem den 1. januar 2013 og den 31. december 2016.

⁽¹³⁾ EUT L 343 af 23.12.2011, s. 91. Direktivet er indarbejdet i punkt 24 i bilag IV til EØS-aftalen.

Støttens formål og nødvendighed

34. EFTA-landene skal påvise, at støtten tager sigte på at rette op på markedssvigt gennem en betydelig indvirkning på miljøbeskyttelsen. Støtten skal have tilskyndelsesvirkning i den forstand, at den medfører en ændring af støttemodtagerens adfærd. Tilskyndelsesvirkningen skal påvises ved et kontrafaktisk scenario, som viser, at støttemodtageren ikke ville have foretaget investeringen uden støtten. Støtteprojektet må ikke påbegyndes, før der er indgivet støtteansøgning. Endelig skal EFTA-landene påvise, at støtten ikke påvirker samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, især når støtten er koncentreret på et begrænset antal støttemodtagere, eller når støtten vil kunne styrke støttemodtagernes markedsstilling (på concernplan).

Støtteberettigede omkostninger

35. De støtteberettigede omkostninger begrænses til de samlede investeringsomkostninger i forbindelse med det nye anlæg (materielle og immaterielle aktiver), som er strengt nødvendige for opførelsen af det nye kraftværk. Ved opførelse af et CCS-parat kraftværk vil også omkostningerne ved påvisning af, at det generelt er økonomisk og teknisk muligt at gennemføre en hel CCS-kæde, være støtteberettigede. Omkostningerne ved at installere opsamlings-, transport- og lagringsudstyr er ikke støtteberettigede efter disse retningslinjer, da støtte til CCS-implementering i forvejen vurderes i henhold til kapitlet om retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

Maksimal støtteintensitet

36. I forbindelse med nye højeffektive CCS-parate kraftværker, der begynder at gennemføre en hel CCS-kæde inden 2020, må støtten ikke overstige 15 % af de støtteberettigede omkostninger.
37. I forbindelse med nye højeffektive CCS-parate kraftværker, der ikke begynder at gennemføre en hel CCS-kæde inden 2020, og hvortil der ydes støtte efter et konkurrencepræget udbud, som fremmer i) de mest miljøvenlige elproduktionsteknologier i det nye anlæg, hvilket medfører lavere CO₂-emissioner i forhold til den nyeste teknologi, og ii) konkurrencen på markedet for elproduktion, må støtten ikke overstige 10 % af de støtteberettigede omkostninger. Et sådant udbud skal være baseret på klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier og sikre, at et tilstrækkeligt antal virksomheder deltager i det. Desuden skal budgettet i forbindelse med udbuddet være bindende i den forstand, at det ikke er alle deltagerne, der kan modtage støtte.
38. I forbindelse med nye højeffektive kraftværker, der ikke opfylder betingelserne i punkt 36 og 37 ovenfor, må støtten ikke overstige 5 % af de støtteberettigede omkostninger.
39. Hvis gennemførelsen af en hel CCS-kæde ikke påbegyndes inden 2020, nedsættes støtten til 5 % af de støtteberettigede investeringsomkostninger eller til 10 %, hvis betingelserne i afsnit 3.2, punkt 37, ovenfor er opfyldt. Ved forudbetaling af støtten skal EFTA-landene tilbagesøge det overskydende støttebeløb.

3.3. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion

40. Fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2019 vil statsstøtte i forbindelse med midlertidige og fakultative gratiskvoter til modernisering af elproduktion og de investeringer, der er omfattet af de nationale planer, jf. ETS-direktivets artikel 10c, blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) den midlertidige gratiskvote ydes i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 10c, Kommissionens afgørelse om vejledning vedrørende metoder til midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion i medfør af ETS-direktivets artikel 10c, stk. 3⁽¹⁴⁾, og Kommissionens meddelelse om vejledning i muligheden for at anvende ETS-direktivets artikel 10c⁽¹⁵⁾
- b) den nationale plan forfølger et mål i den fælles interesse, såsom øget miljøbeskyttelse, i lyset af ETS-direktivets overordnede målsætninger

⁽¹⁴⁾ Kommissionens afgørelse af 29. marts 2011 om vejledning vedrørende metoder til midlertidige gratistildelinger til anlæg for elproduktion i medfør af artikel 10c, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF – C(2011) 1983 endelig af 29.3.2011.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens meddelelse – Vejledning i muligheden for at anvende artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (EUT C 99 af 31.3.2011, s. 9).

- c) den nationale plan omfatter investeringer foretaget efter den 25. juni 2009 i renovering og opgradering af infrastrukturen, rene teknologier og diversificering af energimiks og forsyningskilder i overensstemmelse med ETS-direktivet
- d) gratiskvoternes markedsværdi (på koncernplan) i hele tildelingsperioden (beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. marts 2011 ⁽¹⁶⁾ eller den relevante vejledning, der gælder på det tidspunkt, hvor støtten ydes) overstiger ikke de samlede omkostninger ved de investeringer, som modtageren af gratiskvoterne gennemfører (på koncernplan). Hvis de samlede investeringsomkostninger er lavere end kvoternes markedsværdi, eller modtageren af gratiskvoterne ikke foretager nogen investeringer, som er støtteberettigede i henhold til den nationale plan, skal modtagerne af gratiskvoterne overføre differencen til en mekanisme, der skal finansiere andre investeringer, som er støtteberettigede efter den nationale plan, og
- e) støtten påvirker ikke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, især når støtten er koncentreret på et begrænset antal støttemodtagere, eller når støtten vil kunne styrke støttemodtagernes markedsstilling (på koncernplan).

Tilskyndelsesvirkning

Kravet om tilskyndelsesvirkning anses for at være efterkommet for investeringer, der foretages fra 25. juni 2009.

Støtteberettigede omkostninger

41. De støtteberettigede omkostninger skal begrænses til de samlede investeringsomkostninger (materielle og immaterielle aktiver), der er angivet i den nationale plan, svarende til markedsværdien af de gratiskvoter (beregnet i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 29. marts 2011 ⁽¹⁷⁾ eller den relevante vejledning, der gælder på det tidspunkt, hvor støtten ydes), der er tildelt pr. støttemodtager, uden hensyn til det pågældende anlægs driftsomkostninger og overskud.

Maksimal støtteintensitet

42. Støtten må ikke overstige 100 % af de støtteberettigede omkostninger.

3.4. Støtte i forbindelse med udelukkelse af små anlæg og hospitaler fra EU ETS

43. Støtte til små anlæg eller hospitaler, der er udelukket fra EU ETS fra den 1. januar 2013, vil blive betragtet som forenelig med det indre marked som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at de små anlæg eller hospitaler er underlagt foranstaltninger, der vil medføre en tilsvarende reduktion af drivhusgasemissionerne, jf. ETS-direktivets artikel 27, og at EFTA-landene opfylder betingelserne i ETS-direktivets artikel 27.

Tilskyndelsesvirkning

44. Kravet om tilskyndelsesvirkning formodes at være efterkommet, hvis samtlige betingelser i afsnit 3.4 er opfyldt.

3.5. Proportionalitet

45. EFTA-landet skal påvise, at støttebeløbet er begrænset til det nødvendige minimum. Især kan EFTA-landene yde støtte med lavere støtteintensitet end den, der er fastsat i disse retningslinjer.

4. KUMULERING

46. De støtteløfter, der er fastsat i disse retningslinjer, må ikke overskrides, uanset om støtten udelukkende finansieres ved hjælp af statsmidler eller finansieres delvis af EU.
47. Støtte, der betragtes som forenelig i henhold til disse retningslinjer, må ikke kumuleres med anden statsstøtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, eller med andre former for EU-finansiering, hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, som er højere end den, der er fastsat i disse retningslinjer. Når de støtteberettigede omkostninger ved foranstaltninger, der er omfattet af disse retningslinjer, er helt eller delvis støtteberettigede i forbindelse med andre formål, vil den kumulerede støtte være omfattet af det gunstigste støtteloft i henhold til de gældende regler.

⁽¹⁶⁾ Se fodnote 15.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 15.

5. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

5.1. Årlig indberetning

48. Ifølge del II af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen⁽¹⁸⁾ og beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004⁽¹⁹⁾ skal EFTA-landene foretage årlige indberetninger til EFTA-Tilsynsmyndigheden.
49. Ud over kravene i del II af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen og beslutning nr. 195/04/KOL skal årsrapporterne om miljøstøtteforanstaltninger indeholde yderligere oplysninger om de godkendte ordninger. I særdeleshed skal medlemsstaterne give følgende oplysninger i deres årsrapporter:
- støttemodtagernes navne og deres anlæg, hvortil der ydes støtte
 - den (de) sektor(er) eller delsektor(er), hvor støttemodtageren er aktiv
 - det år, for hvilket støtten udbetales, og det år, hvor udbetalingen faktisk finder sted
 - *referenceproduktionen* for hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i den relevante (del)sektor
 - *betydelige kapacitetsudvidelser* eller *-begrænsninger*, hvor det er relevant
 - årlig produktion i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i de relevante (del)sektorer i hvert af de år, som anvendes til fastlæggelse af *referenceproduktionen*
 - årlig produktion i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i den relevante (del)sektor i det år, for hvilket støtten ydes
 - årlig produktion af andre produkter, som fremstilles af hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, og som ikke er omfattet af *effektivitetsbenchmarks for elforbruget*, i hvert af de år, der anvendes til fastlæggelse af *referenceproduktionen* (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - *reference-elforbruget* i hvert anlæg, hvortil der ydes støtte (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - årligt elforbrug i hvert af de år, der anvendes til fastlæggelse af *reference-elforbruget* (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - anlæggets årlige elforbrug i det år, for hvilket støtten udbetales (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et *reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget*)
 - den *EUA-terminspris*, der anvendes til beregning af støttebeløbet pr. støttemodtager
 - støtteintensiteten
 - den nationale *CO₂-emissionsfaktor*.
50. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil regelmæssigt føre kontrol med støtte til virksomheder i sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af, at omkostningerne ved EU ETS væltes over på elpriserne, som beskrevet i afsnit 3.1. Tilsynsmyndigheden vil i forbindelse hermed ajourføre sine oplysninger om, hvor store indirekte omkostninger der væltes over på elpriserne, og de mulige konsekvenser, når det gælder CO₂-lækage.
51. Med hensyn til støtte til nye højeffektive kraftværker, herunder CCS-parate kraftværker, skal EFTA-landene også give følgende oplysninger i deres årsrapporter:
- støttemodtagernes navne
 - støttebeløb pr. støttemodtager
 - støtteintensiteten
 - dokumentation for, at betingelserne i afsnit 3.2, punkt 32, er opfyldt med hensyn til støttetidspunktet
 - dokumentation for, at betingelserne i afsnit 3.2, punkt 36, er opfyldt med hensyn til påbegyndt gennemførelse af en hel CCS-kæde inden 2020.

⁽¹⁸⁾ Del II af protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen afspejler Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1). Forordning (EF) nr. 659/1999 er desuden indarbejdet i protokol 26 til EØS-aftalen.

⁽¹⁹⁾ Beslutning nr. 195/04/KOL (EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37, EØS-tillæg nr. 26 af 25.5.2006, s. 1) svarer til Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1), hvorved forordning (EF) nr. 659/1999 gennemføres.

5.2. Gennemsigtighed

52. EFTA-Tilsynsmyndigheden mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden omkring statsstøtte i EFTA-landene. Det skal især sikres, at EFTA-landene, erhvervslivet, interesserede parter og EFTA-Tilsynsmyndigheden får let adgang til alle gældende miljøstøtteordningers fulde ordlyd.
53. Dette mål kan nås ved etablering af netsteder. Derfor vil EFTA-Tilsynsmyndigheden, når den vurderer støtteordninger, systematisk pålægge det pågældende EFTA-land at offentliggøre alle endelige støtteordningers fulde ordlyd på internettet og meddele EFTA-Tilsynsmyndigheden den pågældende netadresse.

5.3. Overvågning

54. EFTA-landene skal sikre, at der opbevares udførlige fortegnelser over den støtte, som er ydet til alle foranstaltninger. Disse fortegnelser skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige, for at det kan fastslås, at betingelserne med hensyn til de støtteberettigede omkostninger og den tilladte maksimale støtteintensitet er opfyldt, og de skal opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, og forelægges EFTA-Tilsynsmyndigheden på dennes anmodning.

5.4. Anvendelsesperiode og revision

55. EFTA-Tilsynsmyndigheden anvender disse retningslinjer fra dagen efter deres offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* og i EØS-tillægget.
56. Retningslinjerne skal gælde indtil den 31. december 2020. Tilsynsmyndigheden kan efter høring af EFTA-landene ændre retningslinjerne inden denne dato på grundlag af vigtige konkurrence- eller miljøpolitiske overvejelser eller under hensyntagen til andre EØS-politikker eller internationale forpligtelser. Der kan især være behov for sådanne ændringer som følge af fremtidige internationale aftaler og EØS-lovgivning vedrørende klimaændringer. EFTA-Tilsynsmyndigheden vil eventuelt foretage en revision af disse retningslinjer hvert andet år efter, at de er vedtaget.
57. Tilsynsmyndigheden vil anvende disse retningslinjer på alle anmeldte støtteforanstaltninger, som den skal træffe afgørelse om, efter at retningslinjerne er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og i EØS-tillægget, selv om projekterne blev anmeldt inden offentliggørelsen af retningslinjerne. Tilsynsmyndigheden vil på al ulovlig støtte anvende reglerne i kapitlet om retningslinjerne for statsstøtte vedrørende fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ EUT L 73 af 19.3.2009, s. 23, EØS-tillæg nr. 15 af 19.3.2009, s. 6. Dette kapitel svarer til Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte (EUT C 119 af 22.5.2002, s. 22).

Tillæg I

Definitioner

I disse retningslinjer forstås ved:

- »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1
- »støtteperiode«: et eller flere år i perioden 2013-2020. Hvis et EFTA-land ønsker at yde støtte i en kortere periode, skal den som referencegrundlag benytte støttemodtagernes regnskabsår og yde støtte på årsbasis
- »maksimal støtteintensitet«: det samlede støttebeløb udtrykt i procent af de støtteberettigede omkostninger. Alle de anvendte tal skal være tallene før eventuelle fradrag af skatter eller andre udgifter. Når støtten ikke ydes som tilskud, skal støttebeløbet være den værdibaserede subventionsækvivalent. Støtte, der skal udbetales i flere rater, skal beregnes som støttens samlede nettonutidsværdi på det tidspunkt, hvor første rate udbetales, på grundlag af myndighedens relevante referencesats for tilbagediskontering af værdien. Støtteintensiteten beregnes pr. støttemodtager
- »egen elproduktion«: elproduktion i et anlæg, der ikke kan betragtes som en »elektricitetsgenerator« som defineret i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF
- »støttemodtager«: en virksomhed, der modtager støtte
- »CCS-parat«: det forhold, at et anlæg har påvist, at der er passende lagringslokaliteter til rådighed, at det er teknisk og økonomisk muligt at anlægge transportnet, og at det er teknisk og økonomisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling, så snart der opnås tilstrækkelige markedsincitament i form af en CO₂-pristærskel. For at et anlæg kan være CCS-parat, forudsætter det især følgende:
 - Påvisning af, at det er teknisk muligt at eftermontere udstyr til CO₂-opsamling. Der bør fremlægges en anlægsspecifik undersøgelse, som i tilstrækkelige tekniske detaljer viser, at det i anlægget er teknisk muligt at eftermontere udstyr til opsamling af CO₂ med en opsamlingsgrad på mindst 85 % ved anvendelse af en eller flere teknologier, som er afprøvet på prækommercielt plan, eller hvis ydeevne med sikkerhed kan anses for passende
 - Kontrol af, at der er tilstrækkelig ekstra plads på det sted, hvor opsamlingsudstyret skal installeres
 - Påvisning af, at det er teknisk og økonomisk muligt at benytte en eller flere rørledninger eller andre transportruter til sikker geologisk lagring af CO₂
 - Påvisning af en eller flere potentielle lagringslokaliteter, der er blevet vurderet som egnede til sikker geologisk lagring af de projekterede mængder og CO₂-opsamlingsgrader over hele levetiden
 - Påvisning – på grundlag af en økonomisk vurdering – af, at det er økonomisk muligt at eftermontere et integreret CCS-system svarende til en del af eller hele anlæggets kapacitet. Vurderingen skal dokumentere rimelige scenarier under hensyn til CO₂-prisprognoser, omkostningerne ved de teknologier og lagringsmuligheder, der blev påvist ved de tekniske undersøgelser, deres fejlmargener og de projekterede driftsindtægter. Ved vurderingen skal det angives, under hvilke omstændigheder CCS vil blive økonomisk rentabel i det planlagte anlægs levetid. Vurderingen bør også omfatte en potentiel CCS-implementeringsplan, herunder en potentiel tidsplan for indledning af driften
 - Påvisning af, at alle relevante tilladelser til CCS-implementering kan opnås, samt fastsættelse af procedurer og tidsfrister herfor
- »miljøbeskyttelse«: foranstaltninger, der tager sigte på at afhjælpe eller forebygge skade på de fysiske omgivelser eller på naturressourcer forårsaget af en støttemodtagers egne aktiviteter, på at nedbringe risikoen for en sådan skade eller føre til mere effektiv anvendelse af naturressourcer, herunder energibesparende foranstaltninger og anvendelse af vedvarende energikilder

- »EU-kvot (EUA)«: en omsættelig kvote for emission af et ton CO₂-ækvivalenter i en bestemt periode

- »bruttoværditilvækst (BVT)«: bruttoværditilvækst i faktorpriser, som er værdien af produktionen minus værdien af det mellemliggende forbrug. Den er et mål for en individuel producents, industris eller sektors bidrag til BNP. BVT i faktorpriser er BVT i markedspriser minus indirekte skatter plus eventuelle subsidier. Værditilvæksten i faktorpriser kan beregnes på grundlag af omsætningen, plus kapitaliseret produktion, plus andre driftsindtægter, plus eller minus lagerændringer, minus køb af varer og tjenester, minus andre omsætningsrelaterede produktafgifter, der ikke er fradragsberettigede, minus produktionsrelaterede skatter og afgifter. Alternativt kan den beregnes på grundlag af bruttodriftsoverskuddet plus personaleomkostninger. Indtægter og udgifter, der i virksomhedsregnskaber henregnes til finansielle eller ekstraordinære indtægter og udgifter, medregnes ikke i værditilvæksten. Værditilvækst i faktorpriser beregnes brutto, da værditilpasninger (såsom afskrivninger) ikke trækkes fra ⁽¹⁾

- »gennemførelse af hele CCS-kæden«: etablering og faktisk påbegyndelse af opsamling, transport og lagring af CO₂

- »små anlæg«: anlæg, som for hvert af de tre år, der går forud for meddelelsen om tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 27, stk. 1, litra a), har indberettet årlige emissioner på mindre end 25 000 tons CO₂-ækvivalenter til den kompetente myndighed og – såfremt de udfører forbrændingsaktiviteter – har en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 35 MW, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse

- »arbejdets påbegyndelse«: enten indledning af bygningsarbejdet eller det første faste tilsagn om bestilling af udstyr, bortset fra indledende gennemførlighedsundersøgelser

- »materielle aktiver«: investeringer i jord, bygninger, anlæg og inventar med henblik på beregningen af de støtteberettigede omkostninger

- »immaterielle aktiver«: udgifter til teknologioverførsel i form af erhvervelse af driftslicenser eller patenteret og ikke-patenteret knowhow, med henblik på beregningen af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - det immaterielle aktiv er et afskrivningsberettiget aktiv

 - det er erhvervet på markedsvilkår fra en virksomhed, hvor køberen ikke har nogen direkte eller indirekte kontrolbeføjelser

 - det indgår i virksomhedens aktiver og forbliver og udnyttes i den støttemodtagende virksomhed i mindst fem år. Denne betingelse gælder ikke, hvis det immaterielle aktiv teknisk set er forældet. Hvis det immaterielle aktiv sælges i løbet af disse fem år, skal salgsprovenuet trækkes fra de støtteberettigede omkostninger, og støttebeløbet skal alt efter omstændighederne tilbagebetales helt eller delvis

- »handelsintensitet«: forholdet mellem den samlede værdi af eksporten til tredjelande plus værdien af importen fra tredjelande og EØS-markedets samlede størrelse (EØS-virksomhedernes årlige indenlandske omsætning plus den samlede import fra tredjelande) ifølge Eurostats statistikker

- »EUA-terminspris«: i EUR: det simple gennemsnit af de daglige etårige EUA-terminspriser (sælgers slutpriser) for levering i december i det år, for hvilket støtten ydes, som observeret på en given CO₂-børs i EU fra den 1. januar til den 31. december i det år, der går forud for det år, for hvilket støtten ydes. For støtte, der ydes for 2016, er det f.eks. det simple gennemsnit af de EUA-priser for december 2016 (sælgers slutpriser), der observeres fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2015 på en given CO₂-børs i EU

⁽¹⁾ Kode 12 15 0 i de retsregler, der fastlægges ved Rådets forordning nr. 58/97 af 20. december 1996 om statistik over erhvervsstrukturer. Forordningen er indarbejdet i punkt 21lh i bilag XXI til EØS-aftalen.

- »CO₂-emissionsfaktor«: i tCO₂/MWh: det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten for elektricitet, der fremstilles på grundlag af fossile brændsler i forskellige geografiske områder. Vægtningen skal afspejle produktionsmikset af de fossile brændsler i et givet geografisk område. CO₂-faktoren er det resultat, der fremkommer ved at dividere dataene for emissionen af CO₂-ækvivalenter i energiindustrien med brutto-elproduktionen på basis af fossile brændsler i TWh. I forbindelse med disse retningslinjer defineres områderne som geografiske områder, a) der består af delmarkeder, som er forbundet gennem elbørser, eller b) hvor der ikke er påvist nogen overbelastning, og i begge tilfælde udviser elbørserne pr. time den kommende dag i de pågældende områder en prisforskel i euro (på grundlag af ECB-dagskurserne) på højst 1 % i en betydelig del af samtlige timer i et år. En sådan regional differentiering afspejler den betydning, som anlæg, der drives med fossile brændsler, har på den endelige pris på engrosmarkedet, og deres rolle som marginale anlæg i prioriteringsrækkefølgen. Selve den omstændighed, at to EØS-lande handler med elektricitet indbyrdes, betyder ikke automatisk, at de udgør en overnational region. Da der ikke foreligger relevante oplysninger på et niveau under det nationale, omfatter de geografiske områder et eller flere EØS-landes samlede territorium. På denne baggrund kan der afgrænses følgende geografiske områder: Norden (Danmark, Sverige, Finland og Norge), Central- og Vesteuropa (Østrig, Belgien, Luxembourg, Frankrig, Tyskland, Liechtenstein og Nederlandene), Den Iberiske Halvø (Portugal og Spanien), Tjekkiet-Slovakiet (Den Tjekkiske Republik og Slovakiet) og alle andre EØS-lande særskilt. De tilsvarende maksimale, regionale CO₂-faktorer er angivet i tillæg IV
- »referenceproduktion«: i tons pr. år: anlæggets gennemsnitsproduktion i referenceperioden 2005-2011 for anlæg, der var i drift hvert år fra 2005 til 2011. Et givet kalenderår (f.eks. 2009) kan udelukkes fra denne syvårige referenceperiode. Hvis anlægget ikke var i drift i mindst et år fra 2005 til 2011, defineres referenceproduktionen som den årlige produktion, indtil der er registreret fire års drift, og bagefter er det gennemsnittet for de foregående tre år i denne periode. Hvis et anlægs produktionskapacitet i støtteperioden udvides væsentligt, som defineret i disse retningslinjer, kan referenceproduktionen forøges i forhold til denne kapacitetsudvidelse. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 50-75 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få halvdelen af det støttebeløb, der svarer til referenceproduktionen. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 75-90 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få 25 % af det støttebeløb, der svarer til referenceproduktionen. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 90 % eller mere i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget ikke få støtte
- »reference-elforbrug«: i MWh: anlæggets gennemsnitlige elforbrug (inklusive elforbruget ved produktion af udliciterede støtteberettigede produkter) i referenceperioden 2005-2011 for anlæg, der var i drift hvert år fra 2005 til 2011. Et givet kalenderår (f.eks. 2009) kan udelukkes fra denne syvårige referenceperiode. Hvis anlægget ikke var i drift i mindst et år fra 2005 til 2011, defineres reference-elforbruget som det årlige elforbrug, indtil der er registreret fire års drift, og bagefter er det gennemsnittet for de foregående tre år, hvor der er registreret drift. Hvis et anlægs produktionskapacitet i støtteperioden udvides væsentligt, kan reference-elforbruget forøges i forhold til denne kapacitetsudvidelse. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 50-75 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få halvdelen af det støttebeløb, der svarer til reference-elforbruget. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 75-90 % i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget kun få 25 % af det støttebeløb, der svarer til reference-elforbruget. Hvis et anlæg nedsætter produktionen i et givet kalenderår med 90 % eller mere i forhold til referenceproduktionen, vil anlægget ikke få støtte
- »væsentlig kapacitetsudvidelse«: en betydelig forøgelse af et anlægs oprindeligt installerede kapacitet, der medfører følgende
 - der sker en eller flere identificerbare fysiske ændringer i dets tekniske konfiguration og funktion, som ikke blot er en udskiftning af en eksisterende produktionslinje, og
 - anlægget kan drives med en kapacitet, som er mindst 10 % højere end anlæggets oprindeligt installerede kapacitet før ændringen og skyldes en faktisk anlægsinvestering (eller en række yderligere faktiske anlægsinvesteringer).

Anlægget skal forelægge den nationale støttetildelende myndighed dokumentation for, at kriterierne for en væsentlig kapacitetsudvidelse er opfyldt, og at det ved en uafhængig kontrol er blevet godtgjort, at den væsentlige kapacitetsudvidelse er tilstrækkelig. Ved kontrollen skal det undersøges, om anlæggets data er pålidelige, troværdige og nøjagtige, og der skal udstedes en kontroludtalelse, som med rimelig sikkerhed fastslår, at de indsendte data ikke indeholder materielle fejl

- »effektivitetsbenchmark for elforbruget«, i MWh/ton produktion og defineret på Prodcorniveau: det produkt-specifikke elforbrug pr. ton produktion, der opnås ved de mest effektive produktionsmetoder for det pågældende produkt. For produkter inden for de støtteberettigede sektorer, for hvilke der er fastsat konvertering mellem brændsel og elektricitet i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽¹⁾, defineres effektivitetsbenchmarks for elforbruget inden for de samme systemafgrænsninger, idet der kun tages hensyn til elektricitetsandel. De tilsvarende benchmarks for elforbruget for produkter, der henhører under støtteberettigede sektorer og delsektorer, er angivet i tillæg III

- »reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget«: 80 % af reference-elforbruget. Det svarer til den gennemsnitlige reduktion, der pålægges ved anvendelsen af effektivitetsbenchmarks for elforbruget (benchmark for elforbrug/ex-ante elforbrug). Det anvendes for alle produkter og processer, der henhører under støtteberettigede sektorer eller delsektorer, men som ikke er omfattet af det effektivitetsbenchmark for elforbruget, der er fastsat i tillæg III.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1). Bilag I.2 til afgørelse 2011/278/EU indeholder en liste over produkter, hvor der i hvert fald i et vist omfang anses for at være tale om en sådan konvertering af brændsel. Afgørelsen er indarbejdet i punkt 21a1c i bilag XX i EØS-aftalen.

Tillæg II

Sektorer og delsektorer, der på forhånd anses for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af indirekte emissionsomkostninger

Ved anvendelsen af disse retningslinjer kan en støttemodtagers anlæg kun få statsstøtte til indirekte emissionsomkostninger efter retningslinjernes afsnit 3.3, hvis anlægget anvendes til aktiviteter inden for en af følgende sektorer og delsektorer. Ingen andre sektorer og delsektorer anses for berettigede til en sådan støtte.

	NACE-kode ⁽¹⁾	Beskrivelse
1.	2742	Fremstilling af aluminium
2.	1430	Indvinding af mineraler til fremstilling af kemiske produkter og gødningsstoffer
3.	2413	Fremstilling af andre uorganiske kemiske grundstoffer
4.	2743	Fremstilling af bly, zink og tin
5.	1810	Fremstilling af beklædningsartikler af læder
6.	2710 272210	Fremstilling af råjern og råstål samt jernlegeringer Sømløse stålrør
7.	2112	Fremstilling af papir og pap
8.	2415	Fremstilling af gødningsstoffer og nitrogenprodukter
9.	2744	Fremstilling af kobber
10.	2414	Fremstilling af andre organiske kemiske grundstoffer
11.	1711	Forbehandling og spinning af bomuldsfibre
12.	2470	Fremstilling af kemofibre
13.	1310	Brydning af jernmalm
14.	24161039 24161035 24161050 24165130 24163010 24164040	Følgende delsektorer inden for fremstilling af plastic i primære former (sektor 2416): LD-polyethylen (LDPE) Lineær LD-polyethylen (LLDPE) HD-polyethylen (HDPE) Polypropylen (PP) Polyvinylchlorid (PVC) Polycarbonat (PC)
15.	21111400	Følgende delsektor inden for fremstilling af papirmasse (2111): Mekanisk masse

⁽¹⁾ Ifølge NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=-LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Forklarende bemærkninger angående metoden til definition af støtteberettigede sektorer og delsektorer

1. Ved anvendelsen af disse retningslinjer og i overensstemmelse med ETS-direktivets artikel 10a, stk. 15, anses de sektorer eller delsektorer, der er opført ovenfor, for at være udsat for en betydelig risiko for CO₂-lækage på kvantitativt grundlag, hvis handelsintensiteten med tredjelande er over 10 %, og summen af de indirekte ekstraomkostninger som følge af gennemførelsen af ETS-direktivet vil medføre en væsentlig stigning i produktionsomkostningerne på mindst 5 %, beregnet som en andel af bruttoværditilvæksten.

2. Ved beregningen af de indirekte omkostninger i forbindelse med støtteberettigelse efter disse retningslinjer anvendes samme CO₂-prisantagelse og samme gennemsnitlige EU-emissionsfaktor for elektricitet som i Kommissionens afgørelse 2010/2/EU⁽¹⁾. Der anvendes samme oplysninger om handel, produktion og værditilvækst for hver sektor eller delsektor som i Kommissionens afgørelse 2010/2/EU. Beregningen af handelsintensiteterne bygger på eksport til og import fra alle lande uden for EU, uanset om de pålægger nogen CO₂-priser (via CO₂-afgifter eller kvotehandelsordninger svarende til ETS). Det antages også, at 100 % af CO₂-omkostningerne væltes over på elpriserne.
3. Ved fastsættelsen af de støtteberettigede sektorer og delsektorer i ovenstående liste er den vurdering i henhold til de kvantitative kriterier, der er fastsat i punkt 1 ovenfor, blevet suppleret med en kvalitativ vurdering, når der foreligger relevante oplysninger, og erhvervslivets repræsentanter eller EØS-landene har fremsat tilstrækkeligt plausible og dokumenterede krav om støtteberettigelse, jf. ETS-direktivets artikel 10a, stk. 17. Den kvalitative vurdering anvendes for det første på referencesektorer, dvs. sektorer på NACE 4-niveau, som står over for en stigning i de indirekte emissionsomkostninger på 3-5 % og en handelsintensitet på mindst 10 %, for det andet på sektorer og delsektorer (også på Prodcorniveau⁽²⁾), for hvilke der ikke foreligger officielle oplysninger, eller hvor oplysningerne er af dårlig kvalitet, og for det tredje på sektorer og delsektorer (også på Prodcorniveau), der kan anses for at være utilstrækkeligt repræsenteret ved den kvantitative vurdering. Sektorer eller delsektorer med under 1 % indirekte CO₂-omkostninger er ikke taget i betragtning.
4. Den kvalitative vurdering af støtteberettigelse fokuserede for det første på størrelsen af den asymmetriske indirekte CO₂-omkostningsvirkning som en del af sektorens bruttoværditilvækst. Den asymmetriske omkostningsvirkning skal være tilstrækkelig stor til, at den medfører en betydelig risiko for CO₂-lækage som følge af indirekte CO₂-omkostninger. Indirekte CO₂-omkostninger på over 2,5 % blev anset for at opfylde dette kriterium. For det andet blev der taget hensyn til tilgængelige markedsrelaterede oplysninger, der tyder på, at (del)sektoren ikke kan vælte de øgede indirekte emissionsomkostninger over på kunderne uden derved at miste betydelige markedsandele til konkurrenterne i tredjelande. Som objektiv målestok i denne forbindelse blev en tilstrækkelig høj handelsintensitet på mindst 25 % anset for nødvendig, for at andet kriterium var opfyldt. Desuden krævede andet kriterium dokumenterede oplysninger om, at den pågældende EU-sektor generelt vil kunne blive pristager (f.eks. priser, der fastsættes på råvarebørser, eller dokumentation for priskorrelationer på tværs af makroregioner). En sådan dokumentation blev understøttet af yderligere oplysninger, hvor de forelå, om den internationale udbuds- og efterspørgselssituation, transportomkostninger, avancer og mulighederne for CO₂-nedslag. For det tredje blev der også taget hensyn til konvertering mellem brændsel og elektricitet for produkter inden for sektoren, som fastsat i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽³⁾.
5. Resultaterne af både de kvalitative og kvantitative vurderinger afspejles i listen over støtteberettigede sektorer og delsektorer i dette bilag. Listen er endelig og kan først tages op til revision i forbindelse med midtvejsvurderingen af disse retningslinjer.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 24. december 2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 1 af 5.1.2010, s. 10). Afgørelsen er indarbejdet i punkt 21a1b i bilag XX i EØS-aftalen.

⁽²⁾ »Production Communautaire«-liste, findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/-index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1). Bilag 1.2 til afgørelse 2011/278/EU indeholder en liste over produkter, hvor der i hvert fald i et vist omfang anses for at være tale om en sådan konvertering af brændsel. Afgørelsen er indarbejdet i punkt 21a1c i bilag XX i EØS-aftalen.

Tillæg III

Effektivitetsbenchmarks for elforbruget i forbindelse med produkter, der er omfattet af NACE-koderne i tillæg II

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
2742	Primært aluminium	14,256	MWh/t produkt (forbrug af vekselstrøm)	Ton ubearbejdet ulegeret flydende aluminium	Ubearbejdet ulegeret flydende aluminium fra elektrolyse	Ubearbejdet ulegeret flydende aluminium fra elektrolyse, herunder forureningsbegrænsende enheder, tilhørende processer og støberiet. Foruden produktdefinitionerne i 2011/278/EU er anodeanlægget (pre-bake anoder) medtaget. Hvis der leveres anoder fra et separat anlæg i Europa, skal dette anlæg ikke kompenseres, idet det allerede er indregnet i benchmark. Hvis der fremstilles anoder uden for Europa, kan der anvendes en korrektion	27421130	Ubearbejdet ulegeret aluminium (undtagen pulver og flager)
							27421153	Ubearbejdede aluminiumslegeringer i primær form (undtagen pulver og flager)
2742	Aluminiumoxid (raffinering)	0,225	MWh/t produkt	Ton aluminiumoxid		Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktion af aluminiumoxid	27421200	Aluminiumoxid (undtagen kunstig korund)
2710	Oxygenblæst stål	0,036	MWh/t produkt	Ton støbt råstål		Sekundær metallurgi, forvarmning af ovnforingen, tilknyttede processer (navnlig støvudskilning) og støbeanlæg til det produktionsled, hvor råstålsprodukterne afskæres	2710T122	Ulegeret stål fremstillet ved andre processer end i lysbueovne
							2710T132	Legeret stål, bortset fra rustfrit stål, fremstillet ved andre processer end i lysbueovne
							2710T142	Rustfrit stål og varmebestandigt stål, fremstillet ved andre processer end i lysbueovne

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
2710	Kulstofstål fra lysbueovne	0,283	tCO ₂ /t produkt	Ton sekundær råstål efter støbeanlægget	Stål, der indeholder mindre end 8 % metalliske legerings-elementer og sporelementer i en sådan mængde, at dets anvendelse er begrænset til formål, hvor der ikke stilles særlig høje krav til overfladekvalitet og bearbejdelighed	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktionsenhederne <ul style="list-style-type: none"> — elektrisk lysbueovn — sekundær metallurgi — støbning og afskæring — efterforbrænding — støvudskilning — opvarmning af beholdere — forvarmning af støbeblokke — tørring af skrot — forvarmning af skrot er omfattet 	2710T121	Råstål: ulegeret stål fremstillet i lysbueovne
		(på baggrund af gennemsnittet af de bedste 10 %)					2710T131	Råstål: legeret stål, bortset fra rustfrit stål, fremstillet i lysbueovne
							2710T141	Råstål: rustfrit stål og varmebestandigt stål, fremstillet i lysbueovne
2710	Højtlegeret stål fra lysbueovne	0,352	tCO ₂ /t produkt	Ton højtlegeret råstål	Stål, der indeholder 8 % metalliske legeringselementer eller derover, eller hvortil der stilles særlig høje krav til overfladekvalitet og bearbejdelighed	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktionsenhederne <ul style="list-style-type: none"> — elektrisk lysbueovn — sekundær metallurgi — støbning og afskæring — efterforbrænding — støvudskilning — opvarmning af beholdere — forvarmning af støbeblokke 	2710T121	Råstål: ulegeret stål fremstillet i lysbueovne

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
						<ul style="list-style-type: none"> — grube til langsom afkøling — tørring af skrot og — forvarmning af skrot er omfattet. Procesanlæggene FeCr-konverter og kryogen lagring af industrigasser er ikke omfattet.		
		(på baggrund af gennemsnittet af de bedste 10 %)					2710T142	
2710	FeSi	8,540	MWh/t produkt	Ton færdig Fesi-75	FeSi-75	Alle processer, der er direkte knyttet til ovnenes drift. Tilknyttede processer er ikke omfattet	27102020/ 24101230	Ferrosilicium-75 % Si-indhold
2710	FeMn HC	2,760	MWh/t produkt	Ton færdig kulstofrigt FeMn	Kulstofrigt FeMn	Alle processer, der er direkte knyttet til ovnene. Tilknyttede processer er ikke omfattet	27102010	Ferromangan (i overensstemmelse med BREF-dokumentet)
2710	SiMn	3,850	MWh/t produkt	Ton færdig SiMn	Siliciummangan med forskelligt kulstofindhold, herunder SiMn, kulstoffattigt SiMn og særdeles kulstoffattigt SiMn	Alle processer, der er direkte knyttet til ovnenes drift. Tilknyttede processer er ikke omfattet	27102030	Siliciummangan undtaget FeSiMn
2413	Cl2	2,461	MWh/t produkt	Ton klor	Klor	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til elektrolyseanlægget, herunder tilknyttede enheder såsom motorer	24131111	Klor

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
2413	Si-metal	11,870	MWh/t produkt	Ton Si-metal	Silicium med en renhedsgrad på 90-99,99 %	Alle processer, der er direkte knyttet til ovennes drift. Tilknyttede processer er ikke omfattet	24131155	Silicium med et siliciumindhold < 99,99 vægtprocent
2413	Ultraren polysilicium	60,000	MWh/t produkt	Ton ultraren Si-metal	Silicium med en renhedsgrad på > 99,99 %	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til ovnene, herunder tilhørende udstyr	24131153	Silicium med et siliciumindhold >= 99,99 vægtprocent
2413	SiC	6,200	MWh/t produkt	Ton 100 % SiC	Siliciumcarbide med en renhedsgrad på 100 %	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til ovnene, herunder tilhørende udstyr	24135450	Carbider, også når de ikke er kemisk definerede
2414	Værdifulde kemikalier	0,702	tCO ₂ /t produkt	Ton værdifulde kemikalier (ton acetylen, ethylen, propylen, butadien, benzen og hydrogen)	Blanding af værdifulde kemikalier (HVC), udtrykt som den samlede masse af acetylen, ethylen, propylen, butadien, benzen og hydrogen, undtagen HVC fra supplerende fødestrømme (hydrogen, ethylen og andre HVC), som i den samlede produktmix har et indhold af ethylen på mindst 30 vægtprocent og et indhold af HVC, brændselsgas, butener og flydende kulbrinter på tilsammen mindst 50 masseprocent af den samlede blanding	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktion af værdifulde kemikalier som rent produkt eller mellemprodukt med koncentreret indhold af de pågældende værdifulde kemikalier i form af den mindst forædlede handelsvare (rå C4, ikke-hydrogeneret pyrolysegas), er omfattet, undtagen C4-ekstraktion (butadien anlæg), C4-hydrogenering, hydrogenbehandling af pyrolysebenzin og aromatekstraktion samt logistik/lager i forbindelse med den daglige drift	Adskillige prodcomkoder under NACE 2414	

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
							24141120	Mættede acykliske karbonhydrider
							24141130	Umættede acykliske karbonhydrider, ethylen
							24141140	Umættede acykliske karbonhydrider, propen (propylen)
							24141150	Umættede acykliske karbonhydrider, buten (butylen) og isomerer deraf
							24141160	Umættede acykliske karbonhydrider, buta-1,3-dien og isopren
							24141190	Umættede acykliske karbonhydrider, (undtagen ethylen, propen, buten, buta-1,3-dien og isopren)
							24/20141223	Benzen
2414	Aromater	0,030	tCO ₂ /t produkt	CO ₂ -vægtede ton	Blanding af aromater, udtrykt som CO ₂ -vægtede ton	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til aromatiske underenheder — pyrolysebenzinunderlægget — benzen/toluen/xylen-(BTX-)ekstraktion — TDP — HDA — xylenisomerisering — p-xylenanlæg — cumenproduktion og — cyclohexanproduktion er omfattet	Adskillige prodcomkoder under NACE 2414. Se den komplette liste i vejledende dokument 9 om direkte emissioner	

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
2414	Carbon black	1,954	tCO ₂ /t produkt	Ton carbon black (salgbar enhed, > 96 %)	Carbon black. Gas black og lampesort er ikke omfattet af dette benchmark	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktion af furnace black samt efterbehandling, emballering og gasafbrænding (flaring), er omfattet	24131130	Kulstof (carbon black og andre kulstofformer, i.a.n.)
2414	Styren	0,527	tCO ₂ /t produkt	Ton styren (salgbart produkt)	Styrenmonomer (vinylbenzen, CAS-nummer: 100-42-5)	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktion af — styren og — mellemproduktet ethylbenzen (med den mængde, der anvendes som udgangsmateriale for styrenproduktionen) er omfattet	24141250	Styren
2414	Ethylenoxid/ethylenglycoler	0,512	tCO ₂ /t produkt	Ton ethylenoxidækvivalenter, der defineres som den mængde ethylenoxid (masse), der er indlejret i en masseenhed af den specifikke glycol	Benchmarket for ethylenoxid/ethylenglycol omfatter produkterne — ethylenoxid (helt rent) — monoethylenglycol (standardkvalitet + fiberkvalitet (helt rent)) — diethylenglycol — triethylenglycol. Den samlede produktmængde udtrykkes i ethylenoxidækvivalenter, der defineres som den mængde ethylenoxid (masse), der er indlejret i en masseenhed af den specifikke glycol	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til procesanlæggene ethylenoxidproduktion, ethylenoxidrensning og glycolafsnittet, er omfattet	24146373	Oxiran (ethylenoxid)

NACE4	Produktbenchmark (1)	Benchmarkværdi	Benchmarkenhed	Mængdeenhed (2)	Produktdefinition (2)	Processer omfattet af produktbenchmark (2)	Relevant prodcomkode (rev. 1.1)	Beskrivelse
							24142310	Ethylenglycol (ethandiol)
							24146333	2,2'-oxydiethanol (diethylenglycol, digol)
2743	Zinkelektrolyse	4,000	MWh/t produkt	Ton zink	Primær zink	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til zinkelektrolyseanlægget, herunder tilknyttede enheder	27431230	Ubearbejdet zink, ulegeret (undtagen zinkstøv, -pulver og flager)
							2743125	Ubearbejdede zinklegeringer (undtagen zinkstøv, pulver og flager)
2415	Ammoniak	1,619	tCO ₂ /t produkt	Ton ammoniak fremstillet som salgbar (netto-) produktion og 100 % ren	Ammoniak (NH ₃), registreres i ton produceret	Alle processer, der er direkte eller indirekte knyttet til produktion af ammoniak og mellemproduktet hydrogen, er omfattet	24151075	Vandfri ammoniak

(1) Det gælder for produkterne i de lysegrå felter, at der kan konverteres mellem brændsel og elektricitet, og benchmark er angivet i tCO₂.

(2) Mængdeenhederne, definitionerne og de omfattede processer i de mørkegrå felter er baseret på Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF.

Produkter, for hvilke det i bilag 1, punkt 2, til afgørelse 2011/278/EU er fastsat, at der kan konverteres mellem brændsel og elektricitet ⁽¹⁾

I bilag 1 til afgørelse 2011/278/EU fastsættes det, at det for visse produktionsprocesser gælder, at brændsel og elektricitet er substituerbare. For så vidt angår disse produkter, er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte benchmark som MWh/t produkt. I stedet er udgangspunktet de specifikke værdier for drivhusgasemission, der kan afledes af de direkte emissioner. For så vidt angår disse processer, er der fastsat produktbenchmarks på baggrund af summen af direkte emissioner (fra energi- og procesemissioner) og indirekte emissioner, der skyldes den andel af elektricitetsforbruget, der kan konverteres.

I disse tilfælde skal faktoren »E« i formelen for beregning af det maksimale støttebeløb i punkt 27, litra a), i retningslinjerne erstattes af følgende udtryk, som konverterer et produktbenchmark som fastsat i afgørelse 2011/78/EU til et effektivitetsbenchmark for elforbruget på baggrund af en gennemsnitlig europæisk emissionsintensitetsfaktor på 0,465 tCO₂/MWh:

Eksisterende produktbenchmark fra bilag 1 til afgørelse 2011/278/EU (i tCO₂/t) × andel af relevante indirekte emissioner i referenceperioden (*) (%) / 0,465 (tCO₂/MWh)

(*) Ved »andel af relevante indirekte emissioner i referenceperioden« forstås kvotienten mellem

- de relevante indirekte emissioner og
- summen af de samlede direkte emissioner og de relevante indirekte emissioner, jf. artikel 14 i afgørelse 2011/278/EU.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF, C(2011) 2772 final (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1). Afgørelsen er indarbejdet i punkt 21a1c i bilag XX til EØS-aftalen.

Tillæg IV

Maksimale regionale CO₂-emissionsfaktorer i de forskellige geografiske områder (tCO₂/MWh)

		Elektricitet
Central- og Vesteuropa	Østrig, Belgien, Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Luxembourg, Liechtenstein	0,76
Tjekkiet og Slovakiet	Den Tjekkiske Republik, Slovakiet	1,06
Den Iberiske Halvø	Portugal, Spanien	0,57
Norden	Danmark, Sverige, Finland, Norge	0,67
Bulgarien		1,12
Cypern		0,75
Estland		1,12
Grækenland		0,82
Ungarn		0,84
Irland		0,56
Italien		0,60
Letland		0,60
Litauen		0,60
Malta		0,86
Polen		0,88
Rumænien		1,10
Slovenien		0,97
Det Forenede Kongerige		0,58
Island		0,00

Forklarende bemærkninger angående de maksimale regionale CO₂-emissionsfaktorer

For at sikre ligebehandling af elforsyningskilder og undgå eventuelt misbrug, gælder den samme CO₂-emissionsfaktor for alle elforsyningskilder (egen elproduktion, elforsyningskontrakter eller netforsyning) og for alle støttemodtagere i det pågældende EØS-land.

Metoden til fastsættelse af det maksimale støttebeløb skal tage hensyn til CO₂-emissionsfaktoren for elektricitet fra forbrændingsanlæg i forskellige geografiske områder. En sådan regional differentiering afspejler den betydning, som anlæg, der drives med fossile brændsler, har for den endelige pris på engrosmarkedet, og deres rolle som marginale anlæg i prioriteringsrækkefølgen.

Kommissionen har på forhånd fastlagt de(n) regionale værdi(er) for CO₂-emissionsfaktorerne, som udgør de maksimale værdier for beregningen af støttebeløbet. EØS-landene kan dog anvende en lavere CO₂-emissionsfaktor for alle støttemodtagere på deres område.

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 309/13/KOL

af 16. juli 2013

om EØS-lovgivningens forenelighed med foranstaltninger truffet af Norge i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

under henvisning til den retsakt, der henvises til under punkt 5p i bilag XI til EØS-aftalen, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester ⁽¹⁾ (retsakten), særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev af 22. april 2013 modtaget af EFTA-Tilsynsmyndigheden ("tilsynsmyndigheden") den 23. april 2013 har Norge meddelt tilsynsmyndigheden om de foranstaltninger, der vil blive gennemført i henhold til direktiv 2010/13/EU, artikel 14, stk. 1.
- (2) EFTA-Tilsynsmyndigheden har inden for en periode på tre måneder fra modtagelsen af meddelelsen kontrolleret, om de pågældende foranstaltninger er forenelige med EØS-lovgivningen, især for så vidt angår foranstaltningernes proportionalitet og den nationale høringsprocedures gennemsigthed.
- (3) Ved sin kontrol har tilsynsmyndigheden taget hensyn til de foreliggende oplysninger om det norske mediemarked.
- (4) Listen over de væsentlige samfundsmæssige begivenheder, som er omfattet af de norske foranstaltninger, var udfærdiget på en klar og gennemsigtig måde. Derudover blev der i denne forbindelse iværksat en omfattende høring i Norge.
- (5) Tilsynsmyndigheden fandt det godtgjort, at de begivenheder, som var omfattet af de norske foranstaltninger, opfyldte mindst to af nedenstående betingelser, som anses for at være pålidelige indikatorer for en begivenheds samfundsmæssige vigtighed: i) begivenheden er af særlig almen interesse for EØS-EFTA-staten, og ikke blot af betydning for dem, der sædvanligvis følger med i den pågældende sport eller aktivitet, ii) begivenheden har en generelt anerkendt og klar kulturel betydning for EØS-EFTA-statens befolkning, især som katalysator for kulturel identitet, iii) begivenheden omfatter landsholdets deltagelse i forbindelse med en kamp eller turnering af international betydning og iv) begivenheden har traditionelt været transmitteret på en gratis tv-kanal og har tiltrukket et stort antal seere.
- (6) En række begivenheder angivet i de norske foranstaltninger, så som De Olympiske Lege (OL) samt Europa- og Verdensmesterskaberne (EM og VM) i herrefodbold, der begge omfatter kvalifikationskampe med norsk deltagelse, falder ind under kategorien af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig betydning, som der udtrykkeligt henvises til i betragtning 49 i direktiv 2010/13/EU.
- (7) Sommer-OL er en begivenhed, der har enorm interesse i Norge, eftersom de norske atleter altid har deltaget i en lang række individuelle discipliner og gruppediscipliner. Begivenheden er af særlig interesse for den brede befolkning i Norge, da den vækker interesse hos seere, som normalt ikke ville følge med. Sommer-OL er traditionelt blevet sendt på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal i Norge.
- (8) Vinter-OL er en endnu mere populær begivenhed, som tiltrækker høje seertal. En lang række norske atleter deltager i vinter-OL både i individuelle discipliner og på holdplan. Begivenheden er traditionelt blevet transmitteret på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal i Norge. Begivenheden bliver fulgt af seere, som normalvis ikke følger med i pågældende sportsgrene.
- (9) VM og EM i herrefodbold, herunder kvalifikationskampe med norsk deltagelse, er blandt de mest populære sportsbegivenheder i Norge. Den norske befolkning og de norske medier finder stor interesse i det norske holds kvalifikationskampe samt kampene i slutrunden og især finalekampene. Begivenhederne har traditionelt været sendt på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal. Eftersom kampe mellem andre lande i slutrunden kan have indflydelse på de kampe, som Norge kommer til at spille, samt det samlede resultat, udvises der ligeledes særlig interesse for disse i Norge.
- (10) Der er stor interesse for lokale fodboldklubber i Norge. Finalen i det norske fodboldmesterskab for mænd er traditionelt blevet sendt på en gratis tv-kanal. Det høje seertal, som begivenheden indtil videre har tiltrukket,

⁽¹⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

viser en betydelig offentlig interesse for begivenheden, også fra andet publikum end dét, som normalvis følger med i de lokale fodboldklubbens kampe.

også for dem, som normalt ikke følger disciplinen. Begivenheden har traditionelt været sendt på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal.

- (11) Europa- og Verdensmesterskaberne (EM og VM) i damehåndbold (slutrunden) bliver traditionelt transmitteret på en gratis tv-kanal med høje seertal. Det norske dame-landshold har opnået stor succes over en lang periode, hvilket vækker en almen interesse i Norge, også blandt det publikum, som normalt ikke ville følge med i denne sport. Kampe mellem andre lande i begge mesterskabers slutrunder har indflydelse på de kampe, som det norske landshold kommer til at spille, samt på det samlede resultat.
- (12) Det Internationale Skiforbunds Verdensmesterskab (VM) i nordisk skiløb er en populær begivenhed i Norge. Langrend er dybt rodfæstet i den norske kultur og udgør en vigtig del af den norske kulturarv. Begivenheden har en generelt anerkendt og klar kulturel betydning for den norske befolkning, og den er traditionelt blevet sendt på en gratis tv-kanal med høje seertal. Det store antal seere, som begivenheden tiltrækker, viser, at begivenheden og dens udfald har særlig almen interesse i Norge og ikke kun er betydningsfuld for dem, som normalt følger sporten.
- (13) Det Internationale Skiforbunds VM i alpint skiløb er en populær begivenhed i Norge. Alpin skisport er dybt forplantet i den norske kultur og udgør en vigtig del af den norske kulturarv. Det Internationale Skiforbunds VM i alpint skiløb kan derfor betragtes som en begivenhed med generelt anerkendt og klar kulturel betydning for den norske befolkning. Norge har haft mange alpine skiløbere, som har vundet, hvilket har påvirket interessen for disciplinen i Norge betydeligt. Begivenheden og dens udfald er derfor af særlig almen interesse for Norge og er ikke kun betydningsfuld for dem, som normalt følger sporten.
- (14) Det Internationale Skiforbunds VM i nordisk skiløb i Holmenkollen er en årlig begivenhed i Holmenkollen, Oslo, og den er en del af Det Internationale Skiforbunds VM i nordisk skiløb. Begivenheden er én af de vigtigste årlige sportsbegivenheder i Norge, den er en gammel tradition, og den kan betragtes som en begivenhed med generelt anerkendt og klar kulturel betydning for den norske befolkning. Begivenheden har ligeledes traditionelt været sendt på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal. På grund af begivenhedens kulturelle betydning har dens udfald særlig almen interesse i Norge, også for det publikum, der ikke normalt følger med i denne disciplin.
- (15) VM i biatlon er en vigtig vinterbegivenhed i Norge, som er en del af den norske kulturidentitet og ski- og skiarv. Den vækker særlig udbredt interesse blandt befolkningen, også for dem, som normalt ikke følger disciplinen. Begivenheden har traditionelt været sendt på en gratis tv-kanal og har tiltrukket høje seertal.
- (16) Da det er af altovervældende offentlig interesse, at den brede offentlighed sikres adgang til transmissioner af arrangementer, som er af væsentlig samfundsmæssig interesse, forekommer de norske foranstaltninger tilstrækkelige til at kunne begrunde undtagelsen fra den grundlæggende ret til at levere tjenesteydelser, som er fastlagt i EØS-aftalens artikel 36.
- (17) De norske foranstaltninger er ligeledes i overensstemmelse med EØS-konkurrencereglerne, da udpegningen af kvalificerede tv-spredningsvirksomheder, som kan transmittere de nævnte begivenheder, bygger på objektive kriterier (krav til dækning), der tillader potentiel konkurrence om erhvervelse af rettighederne til at transmittere dem. Dertil kommer, at det nævnte antal begivenheder ikke er så uforholdsmæssigt stort, at der skabes konkurrencefordrejning på downstream-markedet for gratis kanaler og betalingskanaler.
- (18) Det generelle proportionalitetsprincip ved de norske foranstaltninger understøttes af flere faktorer. For det første indføres der en grænse på 90 % for, hvor stor en del af befolkningen de kvalificerede tv-spredningsvirksomheder skal kunne nå ud til, hvilket øger foranstaltningernes proportionalitet, da dette er med til at øge antallet af tv-spredningsvirksomheder, der kan kvalificere sig. For det andet overholdes antallet af begivenheder på listen proportionalitetsprincippet. For det tredje er der blevet indført en mekanisme til at bilægge tvister mellem tv-spredningsvirksomheder om betaling af et rimeligt beløb for rettighederne til tv-transmission. Derudover giver de norske foranstaltninger passende ordninger til at sikre en underlicensordning af eneret for kvalificerede tv-spredningsvirksomheder, i tilfælde hvor begivenhederne på listen bliver købt af ikke-kvalificerede tv-spredningsvirksomheder. De norske foranstaltninger tager ligeledes hensyn til situationer, hvor rettighederne til de angivne begivenheder bliver opkøbt af ikke-kvalificerede tv-spredningsvirksomheder, og ingen anmodninger fra kvalificerede købere er blevet modtaget, for at sikre at en ikke-kvalificeret tv-spredningsvirksomhed kan udøve sine rettigheder. Slutteligt vil den endelige norske ikrafttræden blive udskudt til den 1. juli 2014 for at sikre, at eventuelle kontraktforhandlinger foretaget før den dato ikke bliver berørt.
- (19) Tilsynsmyndigheden har informeret de andre EØS-EFTA-lande om de norske foranstaltninger og anmodet om en udtalelse fra EFTA-kontaktudvalget, der er nedsat i medfør af artikel 29 i direktiv 2010/13/EU. Udvalget har vedtaget en positiv udtalelse —

BESTEMT FØLGENDE:

Artikel 1

Foranstaltningerne som vedtages af Norge i henhold til den retsakt, der er beskrevet under punkt 5p i bilag XI til EØS-aftalen, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (retsakten), og særlig artikel 14, stk. 1, som blev meddelt Tilsynsmyndigheden den 22. april 2013 i henhold til lovens artikel 14, stk. 2, og som blev modtaget af Tilsynsmyndigheden den 23. april 2013, er forenelige med EØS-lovgivningen.

Artikel 2

Norge skal meddele Tilsynsmyndigheden når foranstaltningerne endeligt vedtages. Tilsynsmyndigheden skal offentliggøre

foranstaltningerne i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg i henhold til artikel 14, stk. 2 i direktiv 2010/13/EU.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2013.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY

Medlem af Kollegiet

Xavier LEWIS

Direktør

BILAG

Forskrift om ændringer i forskrift nr. 153 af den 28. februar 1997 vedrørende tv-transmission og audiovisuelle medietjenester

Vedtaget ved kongelig resolution af 9. august 2013 i henhold til artikel 127, § 2, stk. 8, af 4. december 1992 vedrørende tv-transmission og audiovisuelle medietjenester. Fremlagt af Kulturministeriet.

I

Forskrift nr. 153 af den 28. februar 1997 vedrørende tv-transmission og audiovisuelle medietjenester.

De nuværende bestemmelser i §5-1 og §5-2, er hermed tilbagekaldt.

Den nye §5-1 affattes således:

§5-1 Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Følgende begivenheder er af væsentlig samfundsmæssig betydning:

- a) Hele sommer- og vinter-OL, som afholdes af Den Internationale Olympiske Komité (IOC)
- b) Hele VM i herrefodbold, som afholdes af FIFA, herunder kvalifikationskampe med norsk deltagelse
- c) Hele EM i herrefodbold, som afholdes af UEFA, herunder kvalifikationskampe med norsk deltagelse
- d) Hele VM i damehåndbold, som afholdes af Det Internationale Håndboldforbund (IHF)
- e) Hele EM i damehåndbold, som afholdes af Det Europæiske Håndboldforbund (EHF)
- f) Finalen i fodboldmesterskaberne for mænd, som afholdes af Det Norske Fodboldforbund (NFF)
- g) Hele VM i nordisk skiløb, som afholdes af Det Internationale Skiforbund (FIS)
- h) Hele VM i alpint skiløb, som afholdes af Det Internationale Skiforbund (FIS)
- i) Det Internationale Skiforbunds VM i nordisk skiløb i Holmenkollen
- j) Hele VM i biathlon, som afholdes af Den Internationale Biathlon Union (IBU)

Den nye §5-2 affattes således:

§5-2 Tv-kanaler, som når ud til en betydelig del af seerne af gratis fjernsyn

En tv-kanal når ud til en betydelig del af seerne af gratis fjernsyn, hvis kanalen kan modtages af mindst 90 % af seerne uden yderligere omkostninger udover licensbetaling og/eller betaling af en basal tv-pakke.

Den nye §5-3 affattes således:

§5-3 Proceduremæssige bestemmelser og fastsættelse af markedspris

- a) Tv-kanaler, som ikke lever op til betingelserne i §5-2, og som har opnået eneret til at transmittere én af de i §5-1 angivne begivenheder, skal give et skriftligt tilbud til videresalg af rettighederne til enhver tv-kanal, der opfylder kravene i §5-2, og som efterspørger rettighederne til transmission af begivenheden.
- b) I medfør af bogstav a) skal tilbuddet gives senest en måned efter, at en anmodning fra en tv-kanal, som opfylder kravene i §5-2, modtages.
- c) En tv-kanal, som opfylder kravene i §5-2, og som har modtaget et tilbud i medfør af bogstav a), skal angive, hvorvidt tilbuddet accepteres senest en måned efter modtagelsen.
- d) Hvis parterne ikke kan nå til enighed vedrørende betaling for rettighederne til transmission af en begivenhed angivet i §5-1, kan den alle parter, senest seks måneder før begivenheden finder sted, anmode mediemyndigheden om at fastsætte en pris på rettighederne til begivenheden. Prisen skal fastsættes efter markedsprincippet. Mediemyndigheden skal udstede retningslinjer for prisfastsættelse af videresalg af rettighederne til de i §5-1 angivne begivenheder i henhold til markedsprincippet.

- e) Opfylder en tv-kanal ikke kravene i §5-2, kan denne kun udøve sin eneret til at sende en begivenhed angivet i §5-1, hvis der ikke er modtaget nogen anmodninger i henhold til bogstav a) mindst ti måneder før begivenheden finder sted, eller hvis ingen tv-kanaler, som opfylder betingelserne i §5-2, ønsker at opkøbe rettighederne til transmissionen til markedspris.
- f) Fristen for denne bestemmelse gælder ikke, hvis eneretten til tv-transmissionen af en begivenhed angivet i §5-1 sælges af rettighedshaveren til en tv-kanal mindre end ti måneder inden begivenheden i §5-1 finder sted.

Den nye §5-4 affattes således:

§5-4 Betingelser for forsinket eller delvis transmission af begivenheder

Den tv-kanal, som har erhvervet sig en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig betydning i henhold til §5-3, skal transmittere hele begivenheden live.

Tv-kanalen kan dog transmittere dele af begivenheden live, eller vise hele eller dele af begivenheden med forsinkelse, hvis:

- a) begivenheden finder sted om natten mellem 00:00 og 06:00 GMT +1,
- b) begivenheden består af flere sideløbende begivenheder, eller
- c) andre omstændigheder tyder på, at det ville være i befolkningens interesse, at begivenheden transmitteres delvis live, eller at den vises helt eller delvist med forsinkelse.

Den nuværende bestemmelse i §5-3 bliver fremover §5-5 og affattes således:

§5-5 Indberetning om køb

En tv-kanal, som erhverver sig eneretten til hele eller dele af de begivenheder, der er angivet i §5-1, eller begivenheder, der anses for væsentlig samfundsmæssig betydning for andre EØS-lande, som er blevet godkendt af Europa-Kommissionen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende og dennes EØS-tillæg, skal straks informere de norske mediemyndigheder om erhvervelsen.

Den nuværende bestemmelse i §5-4 bliver fremover §5-6.

Første afsnit i §10-2 affattes således:

For overtrædelse af bestemmelserne i kapitel 3 i loven eller reglerne i henhold til kapitel 3, undtagen de, som nævnes i §10-1 af denne forskrift, overtrædelse af lovens §6-4 eller §1-4, §2-5, §2-6, §5-3, §5-4, §5-5 og §7-6, nr. 1 af denne forskrift, kan de norske mediemyndigheder pålægge en bøde på baggrund af en individuel bedømmelse. Det samme gør sig gældende ved overtrædelse af betingelser, som indeholder tydeligt angivne forpligtelser i henhold til lovens §2-1, 2. afsnit.

Først afsnit i §10-3 affattes således:

For overtrædelse af bestemmelserne i først og tredje afsnit i §2-1, første afsnit i §2-2 og betingelserne vedtaget i henhold til andet afsnit i §2-2 i loven, samt lovens §2-4, §2-5 eller forskriftens §1-3, §1-7, §2-1, §2-2, §2-4, andet afsnit i §7-1, §7-6 pos. 2 og 4, §7-7, §7-8, andet og tredje afsnit i §7-9 samt §7-10 og §7-11, kan de norske mediemyndigheder pålægge en bøde på baggrund af følgende regler:

II

Ikkrafttræden

Disse ændringer træder i kraft den 1. juli 2014.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2012 af 25. juni 2012 om gennemførelse af artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 753/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, grupper, virksomheder og enheder på baggrund af situationen i Afghanistan

(Den Europæiske Unions Tidende L 165 af 26. juni 2012)

Side 15, betragtning 2:

I stedet for: »(2) Den 18. maj 2012 vedtog komitéen, der er nedsat i henhold til punkt 30 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1988 (2011), ...«

læses: »(2) Den 18. maj 2012 og den 1. juni 2012 vedtog komitéen, der er nedsat i henhold til punkt 30 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1988 (2011), ...«

Berigtigelse til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/334/FUSP af 25. juni 2012 om gennemførelse af afgørelse 2011/486/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, grupper, virksomheder og enheder på baggrund af situationen i Afghanistan

(Den Europæiske Unions Tidende L 165 af 26. juni 2012)

Side 75, betragtning 2:

I stedet for: »(2) Den 18. marts 2012 vedtog komitéen, der er nedsat i henhold til punkt 30 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1988 (2011), ...«

læses: »(2) Den 18. maj 2012 og den 1. juni 2012 vedtog komitéen, der er nedsat i henhold til punkt 30 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1988 (2011), ...«

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA